ПРИРОДНО-МАТЕМАТИЧКИ ФАКУЛТЕТ

Одсек: **МАТЕМАТИКА** Београд, Студентски трг 16

МАСТЕР РАД

математика у библијском тексту

Ментор: проф. др Милан Божић

Постдипломац: проф. Мирослав Марковић

Београд, октобар 2012.

НАСЛОВНА СТРАНА	1
САДРЖАЈ	2
ПРЕДГОВОР	3
I УВОД	4
ІІ БРОЈ	
 Историја настанка броја Питагорејци 	7 10
ІІІ БРОЈЕВИ У БИБЛИЈИ	
 Врсте бројева у Библији	14 18
5. Пумеричка вредност имена писаца прве, средњих и последње књиге Библије	23 24
 Број 7 у 1.Мојсијевој 5. поглављу	29 32
13. Математичке операције у Библији	34 36
IV МАТЕМАТИЧКЕ ЗАНИМЉИВОСТИ У БИБЛИЈИ	
1. Занимљива порука стиха 7,14	55
 Математичка конструкција Давидових псалама	60 64
V ЗАКЉУЧАК	
ЛИТЕРАТУРА	70
ФОТОГРАФИЈЕ	72
HVDED I INK	72

ПРЕДГОВОР

Рад се састоји од пет поглавља. У првом, уводном, поглављу описан је разлог избора теме "Математика у библијском тексту", која је несвакидашња и неуобичајена за ову врсту рада. У другом поглављу говори се о историји настанка броја и о Питагорејцима који су дали велики допринос развоју математичке мисли. Треће поглавље говори о бројевима у Библији, где је највећи акценат стављен на број 7, јер цела природа и Библија одишу бројем 7. Поред броја седам, у овом поглављу говори се и о све четири рачунске операције, појави броја π , као и о геометрији у Библији. Претпоследње, четврто, поглавље говори о разним математичким занимљивостима које се појављују у Светом Писму; овде посебно желим да ставим нагласак на средину Библије, јер је то место веома занимљиво. Закључак рада дат је у последњем, петом поглављу.

Овом приликом желим да се захвалим ментору проф. др Милану Божићу на одобрењу да ова тема угледа светлост дана. Желим да искажем своју захвалност према свом оцу, проф. Влади Марковићу, и пријатељима који су учинили да ми рад на писању овог рада не буде тежак. Посебно се захваљујем професорки немачког језика Љиљани Укмар Живановић на пријатељским саветима приликом израде овог рада и доценту Филолошког факултета катедре за француски језик др Тањи Самарџији Грек, која је својим сугестијама помогла да овај рад добије научну форму. На крају, желим да се захвалим Марији Богдановић која је урадила лектуру текста, господину Младену Пајдићу који је урадио анимацију за презентацију овог рада, професорки ликовне културе Сузани Станковић која је урадила позадину за презентацију. Мастер ликовни уметник-сликар Иван Ћировић урадио је корице овог рада и ја му се на томе искрено захваљујем.

І ПОГЛАВЉЕ

ΥΒΟΔ

У овом раду размишљаћу о томе како је овај наш дивни свет савршено математички створен. Ова усклађеност важи и у Библији, што потврђује да и природа и Библија имају истог Творца.

Наука која је заступљена у свим природним наукама (хемија, физика, биологија...), а данас можемо рећи и у друштвеним (философија, психологија, лингвистика,...) јесте математика. Посебна област математике која се бави језиком зове се "Теорија формалних језика". Из овога закључујемо да је математика слушкиња другим наукама.

Главни Божји принцип јесте служба за друге, што се види из Исусовог живота. Бог служи свим својим створењима тако што све држи у савршеном реду да би она срећно живела.

Принцип службе за друге видимо и у природи. Свако створено биће служи неком другом бићу. На пример, симбиоза између печурке и одређене врсте алги: печурке узимају храну од алги, а испуштају одређену неорганску материју без које у алгама не би могао да се обавља процес фотосинтезе.

Рене Декарт¹ (1596-1650), познати философ и математичар, сматрао је да се Божје постојање може доказати математичким путем.

"Бројеви мојих математичких рачуна слажу се са кретањем звезда и тако све јасније откривају величину безграничне мудрости. Па зато слава Ти, Боже, Сведржитељу, што си нам дао силу и моћ да разумемо путеве Твоје."

У свом делу "Геометрија", Декарт представља аналитичку геометрију као метод помоћу кога се геометријске фигуре приказују помоћу алгебарских једначина. Тиме је направио везу између алгебре и геометрије. Алгебра је у његовом приказу довела у везу неке проблеме који са геометријске тачке гледишта немају ништа заједничко.

Поред открића аналитичке геометрије и рада на усавршавању алгебре, он је успео да установи општи однос између површина, ивица и врхова ма којег полиедра.

У основи природе стоји ред, мера и кретање, тако да се њене творевине и њена збивања најбоље изражавају бројевима и фигурама. Захваљујући математичком алату, могу се открити узроци и у потпуности објаснити све природне појаве.

Декарт је био генијалани математичар и изврстан експериментатор што му је помогло да пружи изузетан допринос у физици. Декарт је заслужан за развитак механике, оптике, успео је да дефинише закон инерције, па се зато убраја у ред оснивача и твораца класичне физике. Радио је и на развитку статике и динамике. У модерној физици помогао је у решавању проблема слободног падања. Декарт је учествовао у експерименту утврђивања тежине ваздуха.

¹ Рене Декарт, познати француски философ и научник, дао је велики допринос науци. Без његове аналитичке геометрије не би се могао остварити велики напредак у математици.

[&]quot;Бекон је пророк модерне науке, а Декарт је њен оснивач. " - V.Cousin

Многи људи, који су се бавили математиком и физиком, били су дубоко религиозни. Они су у природи видели огромно савршенство и склад, што их је подстакло да кажу: "Ово је створио савршени ум." (Исак Њутн)

"Права наука не искључује праву религију. Научник је човек који размишља, а сваки човек који размишља је религиозан човек, признао то или не. Човек се не може сусрести са тајнама, чудесном хармонијом и лепотом свемира, а да не пита шта је иза тога, и какав је циљ свега тога... Ако Библију све више и више проучавамо у светлости науке, откривамо у њој мноштво научних чињеница." Артур Хардинг, астроном

Иван Пањин је уочио да је свако слово хебрејског и грчког рукописа нумерисано и да заузима своје посебно место у поретку укупног броја слова у Библији. Пошто свако грчко и хебрејско слово има и нумеричку вредност (у тим језицима су се слова користила за бројеве), свака реч, реченица и параграф имају један одређени математички збир.

Дело др Пањина првобитно је садржавало неких 40.000 страница материјала на којима је он исписао милионе ситних брижљиво сређених прорачуна. То подразумева читаве томове.

Он је често радио чак 18 сати дневно, истражујући огромну нумеричку структуру. Све у свему, био је то незахвалан посао. Др Пањин је изјавио: "Кад сам дошао до првог открића, био сам, наравно ван себе - нашао сам се у истом положају као наш пријатељ Архимед који је, пошто је решио велики математички проблем док се купао у кади, јурнуо на улицу онако наг, вичући: "Пронашао сам!" Мислио сам да ће људи бити срећни да прихвате то ново откриће, али сам схватио да је људска природа увек иста. Стога сам се тихо повукао и читав посао урадио сам. "

Иако може изгледати да је његов рад увелико изгубљен за савремене читаоце, др Пањин је заиста остварио више истакнутих радова. Он је објавио следеће: *Структура у Библији*, *Нумерички грчки Нови завет и Нумерички енглески Нови завет*.

Дела др Ивана Пањина много пута су изношена пред стручњаке. Др Пањин је једном упутио изазов деветорици угледних рационалиста и библијских критичара преко часописа *New York Sun*, 9. новембра 1899. Чикао их је да јавно побију неколико чињеница које је он изнео или да дају објашњење. Њих четворица су се изговорила, доста неубедљиво. Остали су ћутали.

Др Пањин упутио је изазов у водећим светским листовима, тражећи природно објашњење или побијање поменутих чињеница. Ни једна једина особа није прихватила његов изазов.

Поред руског математичара др. Ивана Пањина², постојали су и други научници, који су уочили да постоји чудна математичка структура која се провлачи кроз Библију. О томе су писали Браун (Browne) у свом Ordo Saeculoreum, Грант у својој *Нумеричкој Библији* (Numerical Bible) и Булингер (Bullinger) у својим *Бројевима у Библији* (Numbers in the Scripture).

² **Иван Пањин** (1855-1942) је био руски емигрант у САД; 1874. године прогнан је из Русије због учешћа у револуционарним активностима. Дипломирао је математику Одељења Универзитета у Берлину, а од 1878. живео је у САД. Умро је у граду Алдерсхот (Онтарио, <u>Канада</u>), у 87. години живота. http://ru.wikipedia.org/wiki/Панин, Иван Николаевич

У овом раду нећу се бавити мистиком бројева (скривеним кодом) у Библији, јер је то нова и неистражена област и нема везе са математиком. Овај рад базираће се на нумеричкој анализи Библије.

Када сам пре двадесет година, од једног мог пријатеља добио на поклон књигу у којој су приказани неки од резултата научног истраживања Ивана Пањина, добио сам подстицај да почнем да се интензивније бавим темом "Математика у Библији".

У процесу истраживања дошао сам до веома занимљивих резултата, који су ми помогли да Библију сагледам као врхунско дело и са научне стране. Поред тога што Библија има велики књижевни значај, кроз овај рад може се видети да се у њој крије и јако пуно научних чињеница које просечном читаоцу, због његове пажње усмерене ка духовним истинама, измичу пред очима.

Мислим да сам овим радом само мало успео да загребем по површини библијског текста и да би се на ову тему могло написати још много страница којим би се открило пуно научних чињеница које се налазе у овој надахнутој књизи, али које, због ограничености простора, нису обухваћене.

ПОГЛАВЉЕ

БРОЈ

1. Историја настанка броја

Питагорејци³ су били посебно инспирисани значењем бројева за свет.

"Све ствари су бројеви, а многе можемо да изразимо бројком: однос између две ствари може се изразити према нумеричкој пропорцији, поред једног броја уређених предмета такође се може нумерички изразити и тако даље." Фредерик Коплстон, Историја филозофије Грчке и Рима

Од коликог су значаја бројеви, најбоље је изразио немачки математичар Кронекер⁴: "Бог је направио целе бројеве; све остало је дело човека". **Бел 1986, стр. 477**

Сличну тврдњу износи француски математичар Борел⁵: "Знање људи заслужује да се зове науком у зависности од тога какву улогу у њему игра број".

Човек је од почетка свог рада морао да броји и мери. Прве мере и инструменти које је човек имао били су делови његовог тела. До данас су се сачувале мере као што су: лакат, педаљ, палац, стопа, хват, корак, итд.

Историјски преокрет у развоју броја и бројних система наступио је када су људи почели да рачунају прстима руку и ногу. Рачунањем прстима једне руке настаје систем са основом 5, који и данас користе нека племена у Африци.

Најстарији запис бројева јесте запис са основом 2 (бинарни систем). До данас су се сачували бинарни записи код неких народа Аустралије, Полинезије и Јужне Америке.

⁴ **Леополд Кронекер** (нем. *Leopold Kronecker*; 7. 12. 1823.– 29. 12. 1891) био је немачки математичар и логичар који је сматрао да аритметика и анализа морају да буду засноване на "целим бројевима". "Сви резултати најдубљих математичких испитивања морају се коначно приказати у једноставном облику особина целих бројева." *Leopold Kronecker*

Поред кратера на Месецу, следећи појмови су названи по њему: Борелова алгебра, Борелова лема, Борелова мера, Борелов парадокс, Борелов простор, Борел-Кантелијева лема, Борел-Каратеодоријева теорема, Хајне-Борелова теорема и Борелова сума. http://sr.wikipedia.org/wiki/Емил Борел

³ **Питагорејце** је основао Питагора у Кротону у јужној Италији у другој половини VI века старе ере. Школа коју је основао Питагора имала је аскетски и религиозни карактер.

⁵ **Феликс Едуар Жистен Емил Борел** (фр. *Félix Édouard Justin Émile Borel*; 7. 01. 1871.—3. 02. 1956.) био је француски математичар и политичар. Заједно са Рене-Лујем Бером и Анријем Лебегом, био је један од пионира теорије мера и њене примене у теорији вероватноће. Концепт Бореловог скупа назван је у његову част. Такође је објавио неколико истраживачких радова о теорији игара. Године 1913. и 1914, Борел је спојио хиперболичку геометрију и специјалну релативност, што је и објаснио у једном свом раду.Од 1924. до 1936. године, био је члан Француске народне скупштине. Године 1925, постао је министар морнарице. Током Другог светског рата, био је члан Француског отпора.

За појаву декадног бројног система пресудну улогу су имали прсти обе руке. У неким деловима средње Америке, Сибира и Африке користи се систем са основом 20. Стари Вавилонци имали су бројни систем са основом 60 (сексагезимални).

Кинези су за бројеве користили просте ознаке: I=1, II=2, III=3, IIII=4, IIIII=5, $\bar{\mathbf{I}}$ =6, $\bar{\mathbf{I}}$ =7, $\bar{\mathbf{I}}$ I $\bar{\mathbf{I}}$ =8, $\bar{\mathbf{I}}$ IIII =9, 0=0. Оно што је била велика олакшица у рачуну јесте то што су користили нулу. Веома рано сазнали су за бинарни запис броја. Имали су симболе који се зову же-ким. Симболи су састављени од 64 фигуре. Свака фигура је састављена од по 6 редова, где су у редовима испрекидане или континуиране дужи. На следећој табели су представљене прве три и последња фигура.

```
      0
      ___
      0
      ___
      1
      ___

      0
      ___
      0
      ___
      1
      ___

      0
      ___
      0
      ___
      ...
      1
      ___

      0
      ___
      0
      ___
      1
      ___
      1
      ___

      0
      ___
      0
      ___
      1
      ___
      1
      ___
      ___
```

Значење ових бројева у XVIII веку протумачио је Лајбниц⁶. Ради се о прва 64 броја представљена у бинарном систему: — представља 0, а — 1.

Фигуре представљају следеће бројеве:

```
Бинарно: 000000, 000001, 000010, ... 111111
Декадно: 0 1 2 63
```

Знаци — и — Кинезима су служили за исказивање мисли и тумачење различитих појмова живота.

Доста распрострањен систем бројева био је са основом 12, и он се сачувао и до данас. Често се користи појам "туце", што представља 12 комада нечега. Апотекарска фунта се дели на 12 унци. Стопа се дели на 12 палаца, година има 12 месеци.

Бушене картице које се употребљавају у рачунарству заснивају се на коду дужине 12. У употреби су од 1889. год. када их је Херман Холерит⁷ користио при рачунској обради пописа становништва.

⁶ **Готфрид Вилхелм Фрајхер (барон) фон Лајбниц**, (нем. *Gottfried Wilhelm Freiherr (baron) von Leibniz*; Лајпциг, 1. јул 1646 — Хановер, 14. новембар 1716) био је немачки филозоф, математичар, проналазач, правник, историчар, књижевник, логичар, метафизичар, дипломата и политички саветник. Дао је значајан допринос у оптици и механици. Сматра се последњим човеком енциклопедијског знања западне цивилизације.

Стекао је образовање из права и филозофије, радио је као секретар у двема најпознатијим племићким породицама у Немачкој (од којих је једна током његовог службовања постала енглеска краљевска породица). Заузима подједнако значајно место како у историји филозофије тако и у историји математике. Установио је инфинитезимални рачун (калкулус, математичка анализа) независно од Њутна, као и бинарни систем који представља основу модерне рачунарске технологије. У филозофији остаће најпознатији по оптимизму, нпр. по закључку да је Бог створио најбољи свет од свих могућих светова.

Лајбниц је дао велики допринос у физици (оптици и механици) и технологији, као и, што ће се касније утврдити, биологији, медицини, геологији, теорији вероватноће, психологији, информатици. Писао је на латинском, француском и немачком и то о политици, праву, етици, теологији, историји и филологији. Иако је много писао, мало тога је објављено.

⁷ **Херман Холерит** (енгл. *Herman Hollerith*; 29. фебруар 1860 — 17. новембар 1929) је био амерички статистичар који је изумео механичке приказе у табелама засноване на избушеним картицама које могу да брзо табеларно обраде статистичке податке из милиона података. http://sr.wikipedia.org/wiki/Херман Холерит

Када је број превазишао моћ прстију и друге делове људског тела, људи почињу да употребљавају прве "рачунарске машине", уводећи у рачун каменчиће, штапиће, чворове или зарезе на штаповима.

Прву рачунарску машину направио је француски математичар Блез Паскал (*Blaise Pascal*).

Паскал потиче из једне веома имућне породице. Родио се 19. 06. 1623. у *Кlermon-Feranu*. После једне позоришне представе у којој је играла његова сестра Жилберта, и у којој је одрецитовала свој сонет у похвалу кардиналу, кардинал Ришеље јој је допустио да нешто пожели. Она је затражила милост за оца. Као резултат њене молбе, отац јој је враћен у државну службу, добивши место главног порезника у Нормандији. Посао којим се бавио Блезов отац, господин Еtјеп Pascal, био је за њега веома тежак: била су то исцрпљујућа сабирања. Да би олакшао посао своме оцу, Блез је створио ремек—дело свог практичног ума, ПРВУ РАЧУНАРСКУ МАШИНУ у историји, која је могла да обавља сабирање и одузимање.

Много је времена протекло док човек није увидео да број може да се апстрахује, да уместо две овце, два вола, две руке може да се каже, једноставно "два". Стари Грци су заслужни за уздизање броја на ниво апстракције.

У почетку су бројеви били записивани као слова. Тако су радили стари Јевреји, Египћани, Грци, Словени и други.

2. ПИТАГОРЕЈЦИ

Људи су одувек размишљали о појавама у природи, одакле су и куда иду. Стари Грци (почев од 6. века п.н.е.) чине прекретницу у објашњавању појава на земљи и око ње. За њих природа није хаотична, већ је створена по неком плану. Први који дају рационално објашњење појава у природи били су филозофи Јонске школе из 6. века п.н.е. (Талес, Анаксимандар, Анаксимен, Хераклит и други). Они за основу свега постојећег узимају конкретну материју. За Талеса, на пример, све потиче из воде.

Мистичне појаве почињу да се објашњавају разумом. Све се више увиђа да једино математика може да објасни план по коме је створена васиона. Прва научна школа, која математички објашњава васиону, била је питагорејска школа, основана у Кротону, која је имала много следбеника, и која представља прекретницу у математици.

Следбеници који су припадали спољном кругу, називали су се акузматичари (они који живе у својим кућама) и посећивали су заједницу само током дана. Акузматичари су имали право на личну својину и нису били обавезни да буду вегетаријанци.

Питагорејци су били први математичари, о чему нам сведочи Аристотел у својој Метафизици. Он каже: "За време и пре ових (Леукипа и Демокрита) такозвани Питагорејци прихватили су се математике први, негујући је, и напредујући у овој области, и узимали да су начела математике начела свега."

Основна Питагорина учења могла су се сажети у следећа начела:

- 1. Да је свет, на најдубљем нивоу, по својој природи математички;
- 2. Да се философија може употребити за духовно прочишћење;
- 3. Да се душа може уздићи до јединства са божанским;
- 4. Да извесни симболи имају мистичко значење;
- 5. Да сви се припадници реда морају стриктно придржавати лојалности и тајности;

Питагорејци су у бројевима тражили свет. Свет је потчињен истом закону коме су потчињени бројеви. Читаво небо је "хармонија и број". На пример, декада је савршен број, па обухвата целу природу.

Питагорејци су схватали бројеве просторно: један је тачка, два је линија, три је површина, четири је чврсто тло.

Тетрафакт је фигура коју су Питагорејци сматрали светом, која очигледно показује да десет представља збир прва четири природна броја.

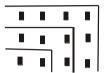
тетрафакт

Питагорејска аритметика је углавном мистична. Бројеве деле на: парне, непарне, парно-непарне, непарно-непарне, просте и сложене, савршене, пријатељске, троугаоне (пример тетрафакт), четвороугаоне, петоугаоне итд. Бројевима повезују аритметику и геометрију.

11

Ако пођемо од јединице и додајемо непарне бројеве у облику гномона⁸, добићемо квадратне бројеве.

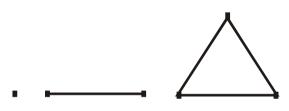
Ако започнемо двојком и додајемо парне бројеве добићемо правоугаоне бројеве.

Код Питагорејаца гномон је непаран број којим се квадрат неког броја повећава до квадрата следећег броја, нпр. између 3^2 и 2^2 гномон је 5 (9-4=5).

Број чланова сваког реда једнак је броју који се диже на квадрат.

Бројеви се представљају и геометријски. Један је тачка, два линија, три троугао...

Ово коришћење фигуралних бројева и њихово повезицање са геометријом јасно показује да су Питагорејци схватили ствари као бројеве, а не само као нешто што је бројиво.

Они су пренели своје математичке појмове у поредак материјалне стварности. Тако се напоредним постављањем неколико тачака рађа линија, спајањем више линија ствара се површ, а комбиновањем неколико површина добија се тело. Стога су тачке, линије и површине стварне јединице које сачињавају сва тела у природи, и у том смислу, сва тела морају да се посматрају као бројеви.

Питагорејце је посебно занимало откриће да се односи тонова на лири могу изразити нумерички. Уочили су да су музички интервали директно пропорционални дужини жице и не зависе од њене апсолутне дужине. Уколико стоје две једнако затегнуте жице у односу 4:3 онда је интервал тонова између једне и друге кварта, уколико је однос 3:2 у питању је квинта а уколико је однос 2:1 реч је о октави.

Дакле, суштина кварте, квинте и октаве није жица, него број.

Питагорејци закључују: "Број је бит свега".

сл. 1 - Лира

⁸ Геометријска фигура са правим углом којим се квадрат проширује у већи квадрат, а правоугаоник у правоугаоник.

Питагорејци су толико отишли далеко да су у свему тражили битно симболичко значење броја. Тако су на пример, број десет сматрали савршеним, управо знаком склада у природи.

Питагорејци су дали значајан допринос математици. Поред Питагорине теореме, Питагориним именом су означени Питагорини бројеви (природни бројеви а, b, c који задовољавају Питагорину једнакост $a^2+b^2=c^2$, нпр: 3, 4, 5; 6, 8, 10; 9, 12, 15 итд.). Познавање "Питагорине теореме" као геометријске чињенице сусреће се још у сумерским прорачунавањима.

Као симбол аристократије, Питагорејцима је служила геометријска средина a:c=c:b. Нарочито су се бавили изучавањем геометријске средине јединице и двојке, тј. 1:c=c:2, тј. $c = \sqrt{2}$. Ово их је довело до ирационалног броја.

Они су аритметичке и геометријске чињенице приредили у дедуктивни систем. Геометрија Питагорејаца обухватала је већи део Еуклидових књига I, II, IV, V и вероватно III. Њихова теорија о пропорцији није била одговарајућа због тога што није могла да се примени на несамерљиве величине. Проблем несамерљивости решен је у академији под Еудоксом⁹.

Сам Питагора (582 пне.–500 пне.) није био креативни математичар; нема поузданог сведочанства о томе да је он доказао неку математичку теорему, па чак ни "Питагорину теорему". Сведочанство пре наговештава да се у средишту Питагориног интересовања налази спекулативна нумерологија примењена на космос. На пример, дуализам добра и зла упоређиван је са дуализмом парних и непарних бројева. Одатле израња мисао да математика није само корисно практично средство, она у стварима открива апстрактну структуру која може бити кључ за суштинску природу ствари. Преко ових идеја Питагора је припомогао рађању чисте математике, која ће тада почети да се развија, и постао оснивач целокупне математичке теорије

⁹ **Еудокс** (408 пне.–355 пне.) је био грчки математичар, астроном и научник, један од Платонових ученика. Пошто ниједно његово дело није сачувано, до сазнања о њему дошло се посердно, преко каснијих извора. http://sh.wikipedia.org/wiki/Eudoks

Ш ПОГЛАВЉЕ

БРОЈЕВИ У БИБЛИЈИ

1. Врсте бројева у Библији

Стари завет се обично дели на четири целине: Петокњижје (пет књига Мојсијевих), историјске књиге (од Књиге Исуса Навина до Књиге о Јестири), пет књига поезије и етичких принципа (од Књиге о Јову до Песме над песмама) и књиге пророка (од Књиге пророка Исаије до Књиге пророка Малахије).

Постоје три категорије новозаветних књига: приповедачке књиге (четири јеванђеља и Дела апостолска), посланице и апокалиптична књига Откривење.

Када се у светим списима сусрећемо са бројним ознакама, морамо прво проверити да ли су оне тачно пренесене. Бројеви су некад могли бити написани словима па је текст могао бити преиначен или осакаћен. Тако су у 2.Сам. 24,13 неки читали седам, док паралелни текст у 1.Днев. 21,12 наводи број три.

После провере текста потребно је још се запитати, да ли дотичан број треба схватити према његовој:

- а. егзактној аритметичкој вредности
- б. приближној вредности или
- в. симболичком значењу.

Заиста је изван сваке сумње да су старе семитске цивилизације мало мариле за математичку тачност какву цени наша цивилизација.

2. Симболичко значење бројева у Библији

Многи од бројева који су наведени у Библији имају дубље пророчко и духовно значење. Бројеви, и у Старом и у Новом завету, откривају скривене појмове и значења која обично промакну површном читаоцу. Кроз историју, људи великог ума, попут Огистена Кошија 10 , Исака Њутна 11 и Леонарда Да Винчија 12 , показивали су више од необичне знатижеље према важности библијских бројева.

Најмање 15 бројева у Библији истичу се по том питању: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 40, 50 и 70.

1 – представља апсолутно јединство (1.Кор. 6,17; 8,6; 10,17; **12,11.**12,26;1.Тим. 2,5; 3,16; Дела апостолска 4,32; Ефесцима 4,4-6; Галатима 3,20; Галатима 3,28; Јован 1,18; 10,16.)

"Јер Богу тако омиље свет да је и сина својега јединороднога дао, да ниједан који га верује не погине, него да има живот вечни." **Јован 3,16.**

Ово се сматра златним стихом Библије, у коме се спомиње број један и приказује Божја љубав према човеку, а такође и јединство између оца и сина.

"Да сви једно буду, као ти, оче, што си у мени и ја у теби; да и они у нама једно буду, да и свет верује да си ме ти послао. И славу коју си ми дао ја дадох њима, да буду једно као ми што смо једно." **Јован 17,21.22.**

¹⁰ **Огистен Луј Коши** (фр. *Augustin Louis Cauchy*; 21. 08. 1789.—23. 05. 1857.) истакнути француски математичар, професор универзитета у Паризу, један је од твораца теорије функција комлексне променљиве. Објавио радове из разних области математике и њених примена (теорија бројева, математичка анализа, теорија диференцијалних и парцијалних једначина, теорија полиедара, теоријска и небеска механика, математичка физика и др.), постављајући и решавајући нове проблеме и уводећи нове појмове и нове методе. Увео термине: модул и аргумент комлексног броја, конјуговани комплексни бројеви. Главна дела: *Курс анализе*, *Примена анализе у* геометрији.

http://sr.wikipedia.org/wiki/ Огистен_Луј_Коши

¹¹ **Исак Њутн** (енгл. *Sir Isaac Newton*, 4. 01. 1643.—31. 03. 1727.) био је енглески физичар, математичар, астроном, алхемичар и филозоф природе. http://sr.wikipedia.org/wiki/Исак Њутн

Leonardo di ser Pietro da Vinci познат као Leonardo da Vinci (15. 04. 1452—2. 05. 1519) је био италијански ренесансни архитекта, проналазач, инжењер, вајар и сликар. Био је описан као идеал "ренесансног човека" и као универзални геније. Познат је по својим ремек-делима, као што су "Тајна вечера" и "Мона Лиза", а његови изуми се данас користе у модерној технологији, иако нису примењивани у његово доба. Помагао је развоју анатомије, астрономије и грађевинарства. http://sh.wikipedia.org/wiki/Leonardo_Da_Vinci

2 – представља истину Божје речи; на пример, Закон и пророци (Јован 1,45), два или три сведока (2.Коринћанима 13,1), и мач оштар са обе стране (Јеврејима 4,12) Овај број споменут је укупно 21 пут у Књизи пророка Данила и Откривењу. (Откривење 11,3.4)

Паралелизми¹³: тама и светлост (1.Мојсијева 1,2-4.), дан и ноћ (1.Мојсијева 1,5.), вода и копно (1.Мојсијева 1,10.), мушко и женско (1.Мојсијева 1,27.), добро и зло (1.Мојсијева 2,17.), први и последњи, последњи први (Лука 13,30.)

3 – представља Божанство/Тројство. Анђели узвикују "Свет" три пута за троједног Бога (Исаија 6,3; Откривење 4,8.).

О Тројству се још може читати и у Јеванђељу по Матеју 28,19 и у 1.Јовановој 5,7.8. Исус је у гробу провео три дана (Матеј 12,40)

Многи, у жељи да објасне да не могу три лица Божанства: Отац, Син и Свети Дух да буду једно, позивају се на математику па кажу: "У математици увек важи 1+1+1=3 па тако ни три различите личности не могу бити једно!"

Једнакост 1 + 1 + 1 = 3 важи у структури (R,+), где је R скуп реалних бројева.

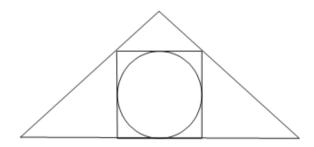
Међутим, у структури $\mathbb{Z}_2 = (\mathbb{Z}_2, +_2)$ важи сабирање по модулу по коме је $\mathbb{I}_2 +_2 \mathbb{I}_2 +_1 = \mathbb{I}_2$. $\mathbb{Z}_2 = \{0,1\}$.

У геометријском смислу:

У сваки троугао може се уписати квадрат, а у сваки квадрат се може уписати круг.

У сваки од ових троуглова може се поновити конструкција круга и квадрата, као што се може у централни круг уписати троугао, у њему квадрат итд.

Троугао, квадрат и круг, три различита облика чине савршену геометријску целину (чине једно).

- **4** представља свеобухватност, универзалност, као четири стране света или четири ветра (Матеј 24,31; Откривење 7,1; 20,8). У Делима апостолским 10,11, платно са четири угла симболизује јеванђеље које се проповеда свим незнабошцима, по свим крајевима света.
- **5** представља учење. Постоји пет Књига Мојсијевих и пет мудрих девојака у Исусовој причи (Матеј 25,1-13.), као и пет јечмених хлебова искоришћених за храњење 5000 људи (Јован 6,1-13.).

¹³ Паралелизми-супротни паралелизми

- 6 –представља обожавање човека, ово је број човека. Означава његову побуну, несавршеност, дела и непослушност. Укупно је коришћен 273=7*39 пута у Библији, укључујући и његове изведене речи (нпр. шести) и још 91 пут као "60" (Данило 3,1.). Човек је створен шестог дана (1.Мојсијева 1,26.31).
 - Број је посебно значајан у откривењу, као "666", и идентификује звер. "Овдје је мудрост. Ко има ум нека израчуна број звери: јер је број човјеков и број њезин шест стотина и шездесет и шест." **Откривење 13,18.**
- 7 –представља савршенство и знак Бога, божанског дела, комплетности, пунине, послушности и одмора. Неки га називају и "владаром" библијских бројева јер се појављује укупно 652 пута у Библији, укључујући и његове изведене речи (седми, седмице). (Погледати 1.Мојсијева 2,1–4; Псалам 119,164; 2.Мојсијева 20,8–11).

Број 7 традиционално означава потпун низ:

- 1. Јелисије је Неману упутио позив да се окупа у Јордану 7 пута и да ће након тога оздравити. 2. Цар. 5.1.
- 2. Свештеник је завесу у храму пошкропљавао 7 пута. 3. Мој. 4,6.17.
- 3. Олтар је пошкропљаван 7 пута. 3. Мој. 8,11.
- 4. Онога, кога је требало прогласити чистим од губе, свештеник је шкропио 7 пута.
- 5. 7 животиња се приносило на жртву. Јез. 45,23; Јов 42,8; 2. Днев. 29,21.

7 је број САВРШЕНСТВА који се може раставити као 7 = 3 + 4:

- а. 3 симбол тројства
- б. 4 означава:
 - 1. четири стране света
 - 2. четири ветра Јез. 37,9 и
 - 3. четири реке у Рају 1. Мој. 2,10

Дакле број 7 представља Божију свеобухватну владавину.

Број 7 често се спомиње у Откривењу: 1,12.16; 3,1; 4,5; 5,1.6; 8,2; 10,3; 15,1; 17,9.

У пророчком виђењу имамо период 7*6=42 месеца.

Приликом објашњавања пророчког периода од 2300 дана и ноћи (Данило 9,25), сви периоди времена су дељиви са 7.

У пророчким књигама, Данилу и Откривењу, овај број јавља се на 42 места. Тако у Откривењу имамо седам цркава, седам духова, седам свећњака, седам звезда, седам печата, седам рогова, седам очију, седам анђела, седам труба, седам громова, седам глава, седам круна, седам зала, седам чаша гњева, седам царева...

Више од четвртине Библије чине пророчанства којима се предвиђају будући догађаји. *The Encyclopedia of Biblical Prophecy* (Енциклопедија библијског пророчанства стр.681) бележи да је 8358=7*1194 стихова у Библији пророчки материјал који говори о будућности.

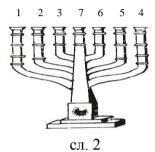
Конвенционално значење броја 7:

- 1. Дочарава знатан број:
 - а. Кајин ће бити седмоструко освећен. 1.Мој 4,15.
 - б. Исус из Магдалене истерао 7 злих духова. Марко 16,9.
- 2. 7 има и суперлатив:
 - а. Ламех ће бити освећен 77 пута. 1.Мој 4,24.
 - б. Петар ће морати опростити 7*70 => 7+70=77 пута. Матеј 18,22. Грчка реч која се овде користи значи надо- везивање (сабирање) у низу. 77, је дакле, симбол двоструке пунине. Другим речима, Петру је упућен позив на непрекидно праштање.
- 8 објашњење на страни број 22.
- 9 објашњење на страни број 22.
- 10 представља Закон и обнову. Наравно, ово укључује Десет заповести из 2.Мојсијева 20. Погледати Матеј 25,1 (десет девојака); Лука 15,8 (десет новчића); Лука 17,17 (десет губаваца).
- 12 представља Божју цркву (Откривење 12,1.) и Божји ауторитет. Исус је имао 12 ученика, а постојало је и 12 израелских племена. У Откривењу спомињу се 24 старешине и 144 000 савршених (Откривење 14,1.), дакле, 24 и 144 000, који су дељиви бројем 12. Нови Јерусалим има 12 темеља, 12 врата, дрво са 12 врста родова које рађа 12 месеци годишње... (Откривење 21).
- 13 објашњење на страни број 22.
- **40** представља нараштај, покољење: У Исусовом родослову од Аврама до Давида било је 40 колена, а од Давида до сеобе Вавилонске колена 40 и од сеобе Вавилонске до Христа колена 40.
 - Као и време пробе: киша је падала 40 дана током потопа. Мојсије је 40 година провео на египатском дбвору, 40 година као пастир у пустињи и 40 година као вођа Израиља. Исус је постио у пустињи 40 дана. Саул, Давид и Соломун владали су по 40 година.
- **50** представља моћ и свечаност, прославу. Јубилеј је дошао након 49. године (3.Мојсијева 25,10), а Педесетница 50 дана након Христовог васкрсења (Дела апостолска 2).
- **70** представља људско вођство и суд. Мојсије је поставио 70 старешина (2.Мојсијева 24,1.); Синедрион је био састављен од 70 људи. Исус је изабрао 70 ученика (Лука 10,1). Исус је рекао Петру да опрости 7 пута 70.

3. Број 7 у природи

Ниједан број не ужива такво поштовање као број седам (7). За Питагору и његове следбенике то је "невин" број. Једини је број мањи од десет који није чинилац нити производ других (број 2 се садржи у 4,6,8,10, број 4=2+2, итд), док за 7 не важи ништа слично.

- ❖ Бајке почињу речима: "Иза седам гора...", "Иза седам мора..." итд.
- ❖ Панова фрула има 7 рупица. Аполонова лира 7 жица.
- ❖ Антички градови Вавилон, Рим и Јерусалим подигнути су на седам брежуљака.
- ❖ Јерусалимски храм има седмокраки свећњак.
- ❖ 7 је број дана у седмици и карактеристичан је за САБАТ, СЕДМИ ДАН у правом смислу те речи. 1.Мојсијева 2,2.

Седмокраки свећњак

Читамо ли о стварању света, уочићемо математичку симетрију као код седмокраког свећњака:

- ❖ Првог дана створена је светлост, а четвртог сунце и месец да раздвајају светлост од таме. 1.Мојсијева 1,1-5; 1.Мојсијева 1,14-19.
- ❖ Другог дана стварања створено је небо (као свод који раставља воду над сводом и воду под сводом), а петог дана рибе и птице. 1.Мојсијева 1,6-8; 1.Мојсијева 1,20-23.
- ❖ Трећег дана стварања створено копно и биљке, а шестог копнене животиње и човек. 1.Мојсијева 1,9-13; 1.Мојсијева 1,24-31.
- ❖ Седми дан је издвојен као и средњи крак на свећњаку, тог дана Бог се одморио. 1,Мојсијева 2,2.

Уопште; цела природа одише бројем 7:

- 1. Сваких 7 година људско биће се потпуно мења и обнавља.
- 2. Сваких 7 дана људски пулс је спорији.
- 3. Човек мери време према месечевим менама, а свака траје око 7 дана.
- 4. Гравидитет:

МИШ	7*3=21	дан
пацов	7*4=28	дана
патка	7*4=28	дана
мачка	7*8=56	дана
пас	7*9=63	дана
лав	7*14=98	дана
овца	7*21=147	дана
човек	7*40=280	дана

лотос

- 6. Човек има 7 отвора на свом лицу (2 ока, 2 уха, 2 ноздрве и уста).
- 7. Дете у седмом месецу добија зубе а у седмој години их мења.
- 8. Цвеће које се не укршта са другим цвећем има 7 латица. У природи је тешко наћи цвеће које се не укршта са другим цвећем. Тешко је наћи чист тип. Такав цвет је нпр. лотос.

4. Егзактна аритметичка вредност броја 7 у Библији

Библију је писало око 40 писаца у периоду од око 1600 година, од 1500 г. пре Христа до око 100 г. после Христа. Писци Библије били су људи из разних крајева, различитих сталежа и образовања. На пример, Мојсије-пастир, Давид-цар, Данило-слуга на царском двору, Матеј-цариник, Петар-рибар итд.

Она је надахнута истим Духом. Један глас говори из ње, а то је управо доказ њеног Божанског порекла.

Оно што стварно представља математичку прецизност Библије јесте законито понављање броја 7 кроз целу Библију, а не само у појединим књигама.

У Египту је било седам година изобиља и седам година глади. (Погледати: **1.Мојсијева 41 поглав**ље)

Када је дошло до рушења Јерихонских зидова, седам свештеника, који су имали седам труба и народ, морали су да обилазе око града седам дана. У првих шест дана град су сваког дана обишли само једном, а седмога дана обишли су га седам пута. (Погледати: Исус Навин 6. поглавље).

Сваке седме године Израиљци нису обрађивали земљу. (3. Мој 25,4).

Робови су ослобађани сваке седме године. (2.Мојсијева 21,2).

Соломун је седам година зидао храм (**1.Царевима 6,38**), а по завршетку славио је четрнаест дана (**1.Царевима 8,65**).

Јаков је код свог ујака Лавана за сваку од његових ћерки морао да служи 7 година. (1.Мојсијева 29. поглавље).

Ево неких карактеристика везаних за имена библијских писаца:

- 1. Име Мојсија, првог писца Библије, налази се на тачно 847=7*121 места.
- 2. Најчешће спомињано име у Старом завету је Давид. Оно се спомиње на 1134=7*162 места.
- 3. Име Јеремија појављује се у 7 различитих форми хебрејског језика, Појављује се тачно 147=7*121 пута у 7 књига Старог завета.

5. Нумеричка вредност имена писаца прве, средњих и последње књиге Библије

Књиге Библије на хебрејском прихваћеном тексту и грчком тексту сложене су другачије него у нашој Библији. Њихов поредак на оригиналном језику је:

ОРИГИНАЛНИ РЕДОСЛЕД КЊИГА У БИБЛИЛИ

- 1.књига Библије-1.Мојсијева
- 33. књига-Књига проповедника
- 34. књига-Књига о Јестири
- 66. књига-Откривење Јован
- 1. 1.Књига Мојсијева
- 2. 2.Књига Мојсијева
- 3. 3. Књига Мојсијева
- 4. 4.Књига Мојсијева
- 5. 5.Књига Мојсијева
- 6. Књига Исуса Навина
- 7. Књига о судијама
- 8. 1. Књига Самуилова
- 9. 2.Књига Самуилова
- 10. 1.Књига Царевима
- 11. 2.Књига Царевима
- 12. Књига пророка Исаије
- 13. Књига пророка Јеремије
- 14. Књига пророка Језекиља
- 15. Књига пророка Осије
- 16. Књига пророка Јоила
- 17. Књига пророка Амоса
- 18. Књига пророка Авдије
- 19. Књига пророка Јоне
- 20. Књига пророка Михеја
- 21. Књига пророка Наума
- 22. Књига пророка Авакума
- 23. Књига пророка Софоније
- 24. Књига пророка Агеја
- 25. Књига пророка Захарије
- 26. Књига пророка Малахије
- 27. Псалми
- 28. Приче Соломунове
- 29. Књига о Јову
- 30. Песма над песмама
- 31. Књига о Рути
- 32. Плач Јеремијин
- 33. Књига проповедника

- 34. Књига о Јестири
- 35. Књига пророка Данила
- 36. Књига Јездрина
- 37. Књига Немијина
- 38. 1. Књига дневника
- 39. 2. Књига дневника
- 40. Јеванђеље по Матеју
- 41. Јеванђеље по Марку
- 42. Јеванђеље по Луци
- 43. Јеванђеље по Јовану 44. Дела апостолска
- 45. Јаковљева посланица
- 46. 1. Петрова посланица
- 47. 2. Петрова посланица
- 48. 1. Јованова посланица
- 49. 2. Јованова посланица
- 50. 3. Јованова посланица
- 51. Јудина посланица
- 52. Римљанима посланица
- 53. 1. Коринћанима посланица
- 54. 2. Коринћанима посланица
- 55. Галатима посланица
- 56. Ефесцима посланица
- 57. Филибљанима посланица
- 58. Колошанима посланица
- 59. 1.Солуњанима посланица
- 60. 2. Солуњанима посланица
- 61. Јеврејима посланица
- 62. 1.Тимотију посланица
- 63. 2. Тимотију посланица
- 64. Титу посланица
- 65. Филимону посланица
- 66. Откривење

Ова четири писца написали су укупно 14=2*7 књига.

- 10 Мојсије је написао: 1-5. Књига Мојсијева;
- 20 Соломун је написао: Приче Соломунове, Песму над песмама и Књигу Проповедникову;
- 30 Јестира је написала: Књигу О Јестири;
- 40 Јован је написао: Јеванђеље по Јовану, Прва посланица Јованова, Друга посланица Јованова, Трећа посланица Јованова и Откривење.

Нумеричка¹⁴ вредност имена: Мојсије (345), Соломун (375), Јестира (661) и Јован (1069), укупно је, дакле, 2450=7*7*50. Збир цифара ових бројева је 56=7*8.

Нумеричка вредност имена Мојсија и Јована (писца прве и последње књиге Библије) је 1414=7*202.

Нумеричка вредност имена Соломуна и Јестире (писци средњих књига Библије) је 1036=7*148. Збир цифара ових нумеричких вредности је 28=7*4.

Цифре које се користе у овим бројевима су: 1, 3, 4, 5, 6, 7, 9. Укупно их има 7 а њихов збир је 35=7*5.

Имена ова четири писца јављају се у Библији 1365=7*3*5*13 пута. Збир чинилаца овог броја је: 7+3+5+13=28=7*4.

Име Мојсије у Светом писму појављује се 847=7*121 пута, а остала три имена 518=7*74 пута.

Ако ова четири имена сложимо по азбучном редоследу и нумеричку вредност сваког имена помножимо редним бројем долазимо до запањујућег резултата:

Јестира 661*1 =661 Јован 1069*2=2138 Мојсије 345*3 =1035 Соломун 375*4=1500

661+2138+1035+1500=5334=7*762

Двадесет и четири грчка слова представљају следеће бројеве: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, као што се види из табеле.

Хебрејских бројева 6 и 90 нема у грчком, а грчких бројева 500, 600, 700 и 800 нема у хебрејском језику. Сви други бројеви су заједнички за оба алфабета.

Изостављајући дупликате, постоји 26 нумеричких вредности коришћених у алфабетима библијских језика:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800 и њихов збир је 4095=7*3*3*5*13.

Нумеричка вредност имена се добије тако што се саберу редом нумеричке вредности слова из азбуке која учествују у том имену. Нпр.: МОЈСИЈЕ (¬–5 v/–300 v/–40 нумеричке вредности слова у хебрејској азбуци) 5+300+40=345 - нумеричка вредност имена Мојсије. Свако слово јеврејске азбуке поред тога што има нумеричку вредност оно има и лингвистичко значење. Алеф (во), Бет (кућа), Гимел (камила), Далет (врата), Хе (посматрати), Вав (ексер), Заин (оружје), Хет (ограда), Тет (увити, змија), Јод (рука), Каф (длан), Ламед (особље, подбадати), Мем (вода), Нун (риба), Самех (подржати), Аин (око), Пе (уста), Саде (удица), Коф (иглене уши), Реш (глава), Син (зуб), Тау (крст)).

Н	НУМЕРИЧКЕ ВРЕДНОСТИ ХЕБРЕЈСКОГ И ГРЧКОГ АЛФАБЕТА						
MCCHA BPCQHOCT	BPCARGET	BPERNOCT		MECHA BPERBOCT	BPERBECT	BPCANOCI	
1.	1	2	X	1.	1	2	0
2.	2	4	_	2.	2	4	B
3.	3	6	2	3.	3	6	Y
4.	4	8	٦	4.	4	8	δ
5.	5	10	ה	5.	5	10	8
6.	6	12	7	6.	7	13	ζ
7.	7	14	T	7.	8	15	Т
8.	8	16	П	8.	9	17	6
9.	9	18	U	9.	10	19	ı
10.	10	20	,	10.	20	30	K
11.	20	31	>	11.	30	41	λ
12.	30	42	7	12.	40	52	H
13.	40	53	2	13.	50	63	V
14.	50	64	2	14.	60	74	8
15.	60	75	D	15.	70	85	C
16.	70	86	y	16.	80	96	T
17.	80	97	Ð	17.	100	117	P
18.	90	108	Z	18.	200	218	C
19.	100	119	P	19.	300	319	τ
20.	200	220	ר	20.	400	420	u
21.	300	321	W	21.	500	521	4
22.	400	422	n	22.	600	622	×
_				23.	700	723	4
253	1495	1748		24.	800	824	Œ
				300	3999	4299	

¹⁴ Стари завет написан је на хебрејском а Нови завет на грчком језику. Оба ова народа нису имала посебне симболе за бројеве, већ уместо тога су користили слова свог алфабета.

Ако се са ова четири имена бавимо на исти начин, посматрајући број њихових појављивања у Библији, долазимо до следећих резултата:

Мојсије 847*1=847	847+610+165+632=2254=7*7*2*23
Соломун 305*2=610	Збир цифара ових фактора је:
Јестира 55*3=165	7+7+2+2+3=21=7*3
Јован 158*4=632	

Ове наведене карактеристике везане за имена писаца прве, средњих и последње књиге Светога писма доказују да:

- ❖ 1.Мојсијева, Књига проповедника, Књига о Јестири и Откривење јесу прва, средње и последња књига Библије,
- **.** Оне су 1, 33, 34. и 66. књига,
- ❖ Библија се састоји тачно од 66 књига, и
- ❖ Писци ове четири књиге редом су: Мојсије, Соломун, Јестира и Јован.

6. Бројеви 8, 9 и 13 у Библији

Осам је број новог живота или "васкрсења". То је Исусов лични број. Кад саберемо словне вредности Исусовог имена у грчком језику, добијамо 888. Исус је називан Христом, а нумеричка вредност те титуле је 1480=185*8. Он је био Спаситељ, а та реч има вредност 1408=2*8*88.

Исус је и Господ; тај израз опет представља производ броја осам, што износи 800= 100*8. Исус је себе исто тако називао Сином човечјим. Тај термин се појављује 88 пута и вреднује се на 2960=370*8.

Исус је рекао: "Ја сам истина". Нумеричка вредност "истине" је 64=8*8. Последња књига у Библији је Откривење Исуса Христа која има тачно 888 грчких речи. Осам особа је спасено у Нојевом ковчегу приликом великог потопа. Бог је начинио завет са Аврамом да свако јевреско мушко дете треба да буде обрезано осмог дана свог живота.

Постоји осам појединачних случајева васкрсења о којима се говори у Библији, осим Исусовог. Три су се десила у Старом завету, три у Јеванђељима и два у Делима апостолским. Управо је осмог дана или првог дана нове седмице Исус устао из мртвих. Свети Дух такође је сишао с неба осмог дана.

Броју девет даје се посебан квалитет, он је финалност сам по себи. Не само што је коначни једноцифрени број, него ако њим помножите било који други број, збир цифара добијеног резултата увек се враћа на девет 2*9=18/1+8=9, итд.

Постоји девет основних дарова доступних хришћанском вернику захваљујући сили Светога Духа (1. Коринћанима 12,8-10). Постоји девет основних родова који треба да се огледају у животу верника (Галатима 5,22.23). Речи "мој гнев" имају нумеричку вредност 999. Реч Амин или заиста вреднује се на 999 и појављује се 99 пута.

Дело на крсту довршено је у девети час када је Исус изговорио: "Сврши се". Проливање Његове крви било је коначно. Тиме је учињен крај старом систему жртвовања животиња у сврху помирења за грех. Реч "крв" у том смислу јавља се 99 пута.

Огромно сујеверје увек је повезивано с бројем 13 који је сматран несрећним или мрачним. Можда у том погледу постоји ваљан разлог. Један од најубедљивијих доказа о пореклу овог броја може се наћи истраживањем имена под којима је сотона познат. *Drakon* или "аждаха" има вредност 975=13*75 и јавља се 13 пута. *Peirazon* или "кушач" има вредност 1053=13*81. *Belial* који је персонификација зла има вредност 78=13*6.

Anthropoktonos или "убица" има вреднсти 520=13*40. *Ophis* или "змија" је 780=13*60. Израз који користи Свети Дух – *Ho Kaloumenos diablos kai ho Satanas* или "назван ђаво и сотона" вреднује се на 2197=13*13*13.

7. Број 7 у првој реченици Библије

1. Мојсијева 1,1

"Y חסאפדאץ כדאסטו ברא אלוהים את השמים ואת הארץ. בראשית ברא אלוהים את השמים ואת הארץ.

Математичке законитости у њој су испитиване на изворном, тј. на старом хебрејском језику. У тој реченици појављују се следеће законитости:

- 1. Број хебрејских речи у овом стиху је тачно 7.
- 2. У ових 7 речи је 28=7*4 слова.
- 3. Прве три речи садрже субјекат и предикат реченице. Прве три речи су: "У почетку створи Бог.":
 - **❖** Број слова у те три речи је 14=7*2.
 - ❖ Нумеричка вредност прве три речи је 140=7*2*2*5.
 - \clubsuit Број чинилаца броја 140 је 7 (1, 4, 0, 7, 2, 2, 5), а њихов збир је 1+4+0+7+2+2+5=21=7*3.
 - **❖** Месне вредности ове три речи су 76, 23, 41 а збир њихових цифара и цифара броја 140 је 1+4+0+7+6+2+3+4+1=28=7*4.
 - ❖ Помноже ли се ови чиниоци својим редним бројевима добијамо:

❖ Уколико множење радимо у обрнутом редоследу добијамо:

❖ Уколико се посматрају ови збирови долазимо до необичних резултата:

- 4. Следеће четири речи чине објекат реченице, у преводу "Небо и Земљу". Број слова у ове три речи је 14=7*2.
- 5. Три водеће речи су "Бог"-субјекат, "Земља"-објекат, "Небо"-објекат. Број слова у ове три речи је 14=7*2.
- 6. Наведене водеће речи "Бог", "Небо" и "Земља" имају нумеричку вредност редом 86, 395, 296 (86+395+296=777=7*111).
- 7. Најкраћа реч налази се у средини. Број слова у речи лево од ње је 7, а исто тако и број слова речи десно од ње је 7.
- 8. Нумеричка вредност глагола "створио је" јесте 203=7*29.

Шансе да систем седмица наведен у прве три речи овог стиха буде случајан, непланиран, мањи је од 1:40 000 000. Уколико се посматра цео стих ова вероватноћа је још мања.

8. Број 7 у реченици 1. Мојсијева 1,3

"И рече Бог: Нека буде светлост"

ויאמר אלהים יהי אור

ויאמר	"И рече"	50
מיהלא	"Бог"	41
יהי	"Нека буд	ge" 25
רוא	"светлост	" 27

У овој реченици појављују се следеће законитости:

- 1. Месна вредност ове четири речи је 143=11*13
- 2. Збир цифара ова четири броја је: 5+0+4+1+2+5+2+7=26=2*13
- 3. Збир цифара јединица ових бројева је: 1+5+7=13
- 4. Збир цифара десетица ових бројева је: 5+4+2+2=13
- 5. Прве две речи имају збир: 50+41=91=7*13
- 6. Последње две речи имају збир: 25+27=52=4*13
- 7. Ове четири речи имају 16 слова са следећим месним вредностима:

- а) слова од 1 до 9 имају збир: 6+10+1+13+20+1+12+5+10=78=13*6
- б) слова од 10 до 16 имају збир 13+10+5+10+1+6+20=65=13*5

У овом стиху, у све четири речи, уочава се план броја 13.

Сваки стих и реченица у Библији, било на хебрејском или грчком језику, показује исте нумеричке планове које човек није у стању да направи, доказујући тако дело Великог Математичара, Бога и Створитеља универзума.

9. Број 7 у 1. Мојсијевој 5. поглављу

У овом поглављу износи се родослов 10 претпотопних патријараха. Укупно је дато 28=7*4 бројева. Код првих девет патријараха дат је број година које су имали када су им се рађали синови, број година које су проживели после рођења својих синова и укупан број година њиховог живота. Једино је у случају Ноја дата само његова старост у време рођења његовог сина.

Збир ових 28 бројева је 15750=7*2*3*3*5*5*5, што је не само садржалац седмице, већ и број његових фактора 7.

У ових 28 бројева могло би се очекивати да сваки седми број буде случајан садржалац броја 7, међутим ова листа садржи 7 оваквих бројева:

- ❖ А Сит поживе 105 година, и роди Еноса. 1.Мојсијева 5,6.
- ❖ А Кајинан поживе 70 година и роди Малеаила. 1.Мојсијева 5,12.
- ❖ А родив Малеаила поживе Каинан 840 година рађајући синове и кћери. 1.Мојсијева 5,13.
- ❖ Тако поживе Кајинан свега 910 година и умре. 1.Мојсијева 5,14.
- ❖ А Ламех поживе 182 године и роди сина. 1.Мојсијева 5,28.
- ❖ А родив Ноја поживје Ламех 595 година, рађајући синове и кћери. 1.Мојсијева 5.30.
- ❖ Тако поживе Ламех свега 777 година и умре.

Збир ових бројева година је: 105+70+840+910+182+595+777=3479=7*7*71

Први број на листи је 130 (у овој години живота Адаму се родио Сит -1.Мојсијева. 5,3.) а последњи 500 (у овој години живота Ноју су се родила три сина Сим, Хам и Јафет -1.Мојсијева 5,32.). Њихов збир је 630=7*90.

Највећи број на листи је 969 (оволико је живео Матусал – 1.Мој. 5,27.), а најмањи 65, који се јавља два пута (Малеаилу се у 65. години родио Јаред 1.Мој. 5,16; Еноху се у 65. години родио Матусал 1.Мој. 5,21). Ова три броја сачињавају 7 цифара и њихов збир је: 969+65+65=1099=7*157.

Првих десет патријарха живело је укупно 8575 година:

- **❖** Адам је живео 930 година 1.Мој. 5,5.
- **❖** Сит је живео 912 година − 1.Мој. 5,8.
- **❖** Енос је живео 905 година − 1.Мој. 5,11.
- **❖** Кајинан је живео 910 година 1.Мој. 5,14.
- **❖** Малеаило је живео 895 година − 1.Мој. 5,17.
- **❖** Јаред је живео 962 године − 1.Мој. 5,20.
- **❖** Енох је живео 365 година − 1.Мој. 5,23.
- **❖** Матусал је живео 969 година 1.Мој. 5,27.
- ❖ Ламех је живео 777 година 1.Мој. 5,31.
- **❖** Ноје је живео 950 година 1.Мој. 9,29.

930+912+905+910+895+962+365+969+777+950=8575=7*7*7*5*5

Занимљиво је уочити да је Кајинан живео 910=7*130 година, а Ламех 777=7*111 година и да су обојица постали очеви у броју година који су дељиви са 7. Кајинан је постао отац у 70 години живота а Ламех у 182=7*26 години. (1.Мој 5,12; 5,28.) Тако су године које су живели после рођења својих синова, Кајинан 840=7*120 и Ламех 595=7*85, као што се види, такође садржаоци броја 7.

Посматрају ли се значења имена наведених патријарха долазимо до запањујуће поруке:

- **❖** Адам¹⁵—сачињен од црвене земље (1. Коринћанима 15,47.)
- **❖** Сит¹⁶—надокнада, постављен (именован)
- ***** Енос-пали (грешни човек)
- **❖** Кајинан–оплакан
- ❖ Малеаило–благословен Бог (величанствен Бог)
- ❖ Јаред-спустиће се
- ❖ Енох-учећи (подучавајући), посвећен, дисциплинован, послушан до саме смрти
- ❖ Матусал—његова смрт ће донети суд—када је умро Матусал те године догодио се потоп
- ❖ Ламех-силу (снагу)
- ❖ Ноје-одмор и удобност (1.Мојсијева 5,29.)

Списак ових имена на једном месту дат је у 1. Дневника 1, 1–3, читајући имена првенаца на оригиналном језику описан је план спасења човека.

Човек је створен од црвене земље (сви хемијски елементи који се налазе у земљи налазе се и у људском телу), постављен је да чува Едемски врт и да га ради. После извесног времена дошло је до човековог пада у грех и Бог га је оплакао.

Благословени Бог одлучио је да се у Христу спусти на земљу, да подучава народ путу Господњем и да буде послушан Оцу Небеском до саме смрти. Његова смрт донела је силу и одмор (победу над грехом и смрћу) свима онима који га следе. (Погледати на стр. 13 цитат Јован 3,16.)

Википедија модерна енциклопедија.

Патријарси и пророци стр. 26.

Значење имена патријараха преузето из књиге:

Lous F Were: The Certainty of the Third Angel's Message

(Поузданост Тростуке Анђеоске Вести), стр: 181

¹⁵ Адам је мушко библијско јеврејско (хеб. אדם) и арапско (арап. آئے) име, и потиче од хебрејске речи која означава човека (мушкарца). Постоји и игра речима на хебрејском: אָדָמָה, у преводу "Adamah", односно "Земља". У буквалном преводу са хебрејског, значење имена је "бити црвен (да буде црвен)", што упућује на боју људске коже. Постоји и тумачење да ово име значи "сачињен од црвене земље". На језику Асираца, ово име значи "направити".

¹⁶ Адам је добио још једног сина као новог наследника божанског обећања, баштиника духовног првенаштва.Име Сит, које је овај син понео, значило је »надокнада«, јер је мајка објаснила: »Бог ми даде другог сина за Авеља, којег уби Кајин«.

За период од стварања до потопа може се уочити врло занимљива математичка конструкција везана за године рођења Адамових синова:

Година:

130.	рођен Сит	1.Мојсијева 5,3.
235.	рођен Енос	1.Мојсијева 5,6.
325.	рођен Кајинан	1.Мојсијева 5,9.
395.	рођен Малелеило	1.Мојсијева 5,12.
460.	рођен Јаред	1.Мојсијева 5,15.
622.	рођен Енох	1.Мојсијева 5,18.
687.	рођен Матусал	1.Мојсијева 5,21.
874.	рођен Ламех	1.Мојсијева 5,25.
930.	умро Адам	1.Мојсијева 5,5.
987.	вазнесен Енох	1.Мојсијева 5,23.
1042.	умро Сит	1.Мојсијева 5,8.
1056.	рођен Ноје	1.Мојсијева 5,28.29.
1140.	умро Енос	1.Мојсијева 5,11.
1235.	умро Кајинан	1.Мојсијева 5,14.
1290.	умро Малелеило	1.Мојсијева 5,17.
1422.	умро Јаред	1.Мојсијева 5,20.
1536.	одлука о Потопу	1.Мојсијева 6,3; 7,6.
1556.	рођен Јафет	1.Мојсијева 5,32; 10,21.
	рођен Хам	
1558.	рођен Сим	1.Мојсијева 5,32; 11,10.
1656.	умро Ламех	1.Мојсијева 5,31.
1050.	умро Матусал	1.Мојсијева 5,27.
	наступио Потоп	1.Мојсијева 7,6.

Ако пођемо у анализу ових година, доћи ћемо до занимљивих резултата. Период од рођења првог патријарха Сита, 130 година након Адамовог изгнанства из Едема, до смрти последњег патријарха Матусала 1656. године обухвата 1526 (1526=7*218) година. Година Еноховог вазнесења је 987. (987=7*141) година.

Број наведених година од Стварања до Потопа је 21=7*3. Уколико саберемо све ове године, долазимо до цифре 20787=3*13*13*41, а збир ових чинилаца је 3+13+13+41=70=7*10.

Ако узмемо да је Хам рођен 1557 године, која није добијена директно у библијском извештају него само логичким закључивањем, долазимо до занимљивог податка: уколико на збир 20787 додамо ову годину 1557, добијамо цифру 22344=7*7*2*2*2*3*19. Добијањем ових резултата, (с обзиром на то да се све досад уклопило), јасно је на основу математике да је Хам рођен 1557. године.

10. Број 7 у Јеванђељу по Матеју

Јеванђење по Матеју 1,1-17

Стихови 1-17 могу да се поделе на две главне секције. Прва садржи стихове 1-11, а друга 12-17. Прва секција покрива период од Аврама до ропства. Стихови 12-17 покривају период од ропства до обећаног спаситеља, Христа. Ево неколико нумеричких карактеристика ових секција:

Прва секција (стихови 1-11)

- 1. Број грчких речи који се користи у првих 11 стихова је 49.
- 2. Број слова у тих 49 речи је тачно 266=38* 7.
- 3. У тих 266 слова има 140 самогласника и 126=18*7 сугласника.
- 4. Од 49 речи 28 почињу самогласницима, а 21 сугласницима.
- 5. Од 49 речи 42 су именице, а 7 нису.
- 6. Од 42 именице 35 је властитих, а 7 заједничких.
- 7. Број слова у тих 7 заједничких именица је тачно 49.
- 8. 35 властитих именица појављује се тачно 63 пута.
- 9. У 35 властитих именица 28 су мушка имена Христових предака, а 7 нису.
- 10. Тих 28 мушких имена појављују се 56 пута.
- 11. Број имена које нису властита мушка имена Исусових предака је 7.
- 12. Број именица које нису лична имена је 7 а укупан број слова у њима је 49.
- 13. Ових 49 речи распоређене су на следећи начин:
 - речи које почињу словима алфа епсилон (α-ε) има 21;
 - ***** зета капа ($\zeta \kappa$) има 14;
 - **❖** ми − хи (μ − γ) 14 речи.
- 14. Слова алфа, епсилон, зета, капа, ми, хи су слова 1, 5, 6, 10, 12, 22 грчког алфабета, а њихов збир је 56=7 x 8
- 15. Број речи које се појављују два или више пута је 35.
- 16. Број речи које се појављују само једном је 14.
- 17. У првих 11 стихова помињу се три жене. Број грчких слова у њихова три имена је 14.
- 18. У том делу спомиње се само један град и то Вавилон (Βαβυλών). Број грчких слова у овом имену је тачно 7.
- 19. Од 49 различитих речи у првих 11 стихова 14 речи појављује се по једанпут, а 35 више пута.
- 20. Од 49 речи 42 речи се појављују само у једном облику, а 7 у више облика.

У групи стихова 1-17 уочавају се још неке занимљивости:

- 1. Број именица које се појављују је 56.
- 2. Одређени члан појављује се 56 пута.
- 3. Број различитих облика у којима се члан налази је 7.
- 4. Нумеричка вредност свих речи стихова 1-17 износи 42364=7*6052.

Свака грчка реч представља један математички збир, добијен сабирањем бројева која представљају та слова.

Уколико све ове речи групишемо у групе по почетним словима, долази се до занимљивог резултата:

α – β нумеричка вредност речи је 9821=7 x 1403	Нумеричка вредност ових слова је:
$\gamma - \delta$ нумеричка вредност речи је 1904 = 7 x 272	$\alpha + \beta + \gamma + \delta + \epsilon + \zeta + \theta + \rho + \sigma + \chi$
$\varepsilon - \zeta$ нумеричка вредност речи је 3703 = 7 x 529	= 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 7 + 9 + 100 +
θ – ρ нумеричка вредност речи је 19254 = 7 x 2752	$200 + 600 = 931 = 7 \times 7 \times 19$
$\sigma - \chi$ нумеричка вредност речи је 7672 = 7 x 1096	

Друга СЕКЦИЈА (СТИХОВИ 18-25), односи се на рођење Христа.

- 1. Укупан број речи је 161=7*23, оне се појављују у 105=7*15 облика.
- 2. Број различитих грчких речи је 77.
- 3. Нумеричка вредност свих тих речи је 51247 = 7*7321.
- 4. Од 77 грчких речи 28=7*4 користи анђео обраћајући се Јосифу, у 35=7 *5 облика.
- Нумеричка вредност тих речи је 21042=3006*7.
- 6. Нумеричка вредност целокупног речника је 52605=7*7515 a форми 65429=7*9347.

За Јеванђење по Матеју, поглавње 2, наводим три карактеристике:

- 1. Број различитих грчких речи у другој глави је 161=7*23.
- 2. Број грчких слова у овим речима је 896=128*7, са 238=7*34 форми.
- 3. Нумеричка вредност фонда речи је 123529=7*17647 а форми 166985=7 *23855

Ово поглавље издељено је на четири логичка дела и сваки од њих показује исте феномене као и цело поглавље. Тако првих 6 стихова имају фонд од 56=7 x 8 речи.

Сви делови Јеванђеља по Матеју конструисани су на исти начин. У сваком следећем пасусу тешкоћа таквог конструисања расте геометријском прогресијом, јер он успева константно да развија чврсте везе са оним што је било пре и са оним што иде после. Запањујуће је да број речи који се налази у Јеванђељу по Матеју не налази се ни у једној другој књизи Новога Завета.

Ако се посматра свих 66 библијских књига (без апокрифних) у њима ће се наћи ненарушена хармонија броја 7. Дода ли се било која нова књига, хармонија броја 7 се нарушава. Са тог становишта, Библија коју употребљава Римска и Грчка католичка црква није тачна.

Занимљиво је погледати колика је вероватноћа да се конструкција Библије каква је изнета (а још више каква на овом кратком простору није изнета) деси случајно.

Тражимо вероватноћу да се у једном одељку јави само једна карактеристика са бројем 7 и то на случајан начин. Та вероватноћа је 1/7.

Вероватноћа да се на случајан начин десе две карактеристике са бројем 7 је 1/7x1/7 = 1/49 (производ радимо јер су то независни догађаји).

Тражимо вероватноћу да се у једном тексту деси само 24 различитих карактеристика са бројем 7 на случајан начин, као што је случај у првом поглављу јеванђеља по Матеју добићемо вероватноћу од: 1/191581231380566414401

Међутим, многи делови Библије имају далеко већи број карактеристика од 24.

Што се тиче вероватноће да је све то могло случајно да се деси, она се креће око нуле-"догађај је скоро немогућ". Ако желимо да схватимо колика је горња вероватноћа, успећемо ако знамо да су шансе у обичном животу да се нешто деси 1:10000 скоро немогуће.

Дакле, као што видимо, вероватноћа да је све то могло случајно да се деси креће се око нуле - догађај је скоро немогућ.

Преводити Библију је тежак посао. Јеврејски, као и грчки текст Новога завета, писан је само великим словима, која стоје једна поред других, и то без граматичких знакова (тачка или зарез). Уметност је погодити где почиње нова реченица.

Са леве стране види се текст Јован 1,1-10, као што га је писац Библије написао на грчком језику. Слова су овде отприлике упола мања него у оригиналу:

11. Број 7 у Јеванђељу по Марку

Ово јеванђеље испољава исти феномен као и јеванђеље по Матеју:

- 1. У последњих 12 стихова има 175=7*25 речи.
- 2. Фонд од 98=7*2*7 речи има 533=7*79 слова у 133=7*19 облика.
- 3. У јеванђељу по Марку постоји само једна реч која се не налази нигде друго у Новом завету–θανάσιμα, што значи "смртно". Ова реч има тачно 7 слова.
- 4. Нумеричка вредност речи "θανάσιμα" је 581=7*83
- 5. У фонду речи, њој претходе 42=7*6 речи.
- 6. У самом поглављу претходи јој 126=7*18 речи.

Текстови осталих Исусових ученика: Луке, Јована, Јакова, Петра, Јуде и Павла, показују исте феномене, као и текстови Матеја и Марка. Ови феномени постоје и нема људског начина да се они објасне.

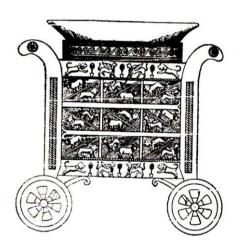
12. Број π -Лудолфов број или Архим ϵ дова константа

Број π представља однос између обима круга и његовог пречника или однос површине круга и квадрата његовог полупречника.

 $(\pi = 3,14; \pi = O / R = P/r^2).$ $\pi = 3,14159 \ 26535 \ 89793 \ 23846 \ 26433 \ 83279 \ 50288 \ 4197169 \ 399 \ 37510 \ 58209 \ 74944 \ 5923 ...$

Број π је сталан ма колики круг био. Занимљиво је уочити да број π није решење ниједне линеарне једначине, док рационални бројеви то јесу, нпр. број $-\frac{3}{4}$ је решење једначине 8*x+6=0, такође и ирационални бројеви су решења неких једначина, нпр. $-\sqrt{2}$ и $\sqrt{2}$ су решења квадратне једначине $x^2-2=0$. Дакле, број π спада у трансцендентне бројеве.

Библија детаљно описује изглед Соломуновог храма у Јерусалиму. Храм је био грандиозних димензија. Иначе, храм је до темеља срушен 587. године пре нове ере од стране вавилонског краља Навуходоносора, од када почиње израелско ропство. Између храма и жртвеника налазио се велики умиваоник који се због своје величине називао "Медено море". Број π заправо налазимо у опису тог умиваоника:

сл. 3 Медено (бакарно) "море" из Соломуновог храма.

"И сали море; десет лаката беше му од једнога краја до другога, округло унаоколо, а пет лаката беше високо, а унаоколо му беше 30 лаката." **1.Царевима 7,23.**

Дакле, однос између обима и пречника износи 30/10=3. Ето тог Библијског броја π из 10. века пре н. ере.

Вавилонци и Израелци су могли да дођу до овог броја мерећи, рецимо, истим канапом обим круга, а затим пречник тог круга.

У Библији нема ни трага о томе да се знало да је однос обима круга и његовог пречника сталан број, било о каквом кругу да се ради.

13. Математичке операције у Библији

Попис становништва вршен је од давнина, па и у Мојсијево време, што се може вилети из текста:

"Избројте сав збор синова Израиљевих по породицама њиховијем и по домовима отаца њиховијех и по именима њиховијем, све мушкиње, главу по главу. Од двадесет година и више, све који могу ићи у војску у Израиљу, избројте их по четама њиховијем ти и Арон." **4.Мојсијева 1,2.3.**

Даље у тексту се види да је све то учињено:

"Бјеше их избројени од племена Рувимова четрдесет и шест тисућа и пет стотина." **4.Мојсијева 1,21.**

"Бјеше их избројенијех од племена Симеонова педесет и девет тисућа и три стотине." **4.Мојсијева 1,23.**

Назив племена	Број становника	Цитат
Рувимово племе	46500	4.Мојсијева 1,21.
Симеоново племе	59300	4.Мојсијева 1,23.
Гадово племе	45650	4.Мојсијева 1,25.
Јудино племе	74600	4.Мојсијева 1,27.
Исахарово племе	54400	4.Мојсијева 1,29.
Завудоново племе	57400	4.Мојсијева 1,31.
Јефремово племе	40500	4.Мојсијева 1,33.
Манасијино племе	32200	4.Мојсијева 1,35.
Венијаминово племе	35400	4.Мојсијева 1,37.
Даново племе	62700	4.Мојсијева 1,39.
Асирово племе	41500	4.Мојсијева 1,41.
Нефталимово племе	53400	4.Мојсијева 1,43.

Из текста **4.Мојсијева 1,46** види се да су знали **сабирање,** јер се наводи комплетан број становника свих дванаест племена: "Бјеше их избројенијех шест стотина и три тисуће и пет стотина и педесет."

Левијево племе није бројано, то је била изричита Божја заповест, јер је њихов задатак био да служе у шатору од састанка. (1.Мојсијева 1.49.)

У следећем тексту се види да су знали операцију одузимања:

"Онда нека одбије године откако је продао, па што остане нека исплати ономе коме је продао, и тако нека опет дође до своје баштине." **3.Мојсијева 25,27.**

Јевреји у Мојсијево време умели су да множе:

"И наброј седам седмина година, седам пута по седам година, тако да ти седам седмина година буде четрдесет и девет година." **3.Мојсијева 25,8.**

Ево неколико стихова који говоре о дељењу:

У тренутку када израиљски народ тражи цара, да би били као и други околни народи, пророк Самуило их упозорава какве ће обавезе имати према њему, а једна од обавеза је и давање десетка од усева, винограда и стоке, што читамо у следећим текстовима:

"Узимаће **десетак** од усева ваших и од винограда ваших, и даваће дворанима својим и слугама својим." **1.Самуилова 8,15.**

"Стада ће ваша десетковати и вићете му бити робови." 1.Самуилова 8,17.

У периоду од 7 плодних година, после којих је дошло 7 гладних година у Египту, Јосиф је предложио цару да скупља **петину** по земљи Мисирској, што је цар прихватио, те је Египат био спашен од глади у периоду од седам година суше.

"И нека гледа Фараон да постави старешине по земљи, и покупи петину по земљи Мисирској за седам родних година." **1.Мојсијева 41,34.**

14. Геометрија у Библији

Да су старим Израиљцима били познате геометријске слике и фигуре може се видети из неколико библијских стихова:

Квадрат: "Нека буде **четвороугласт** и двострук у дужину с педи¹⁷ и у ширину с педи." **2.Мојсијева 28,16.**

Угао: "Тако на уласку у цркву начини прагове од дрвета маслинова на четири угла."
1.Царевима 6,33.

Из овог текста видимо да су знали за појам угла, а пошто се говори о броју углова, вероватно су знали и за појам многоугла.

Круг и угао: "Дубина умиваоници од врха до дна над ступцем бијаше с лакта, и у врху бијаше **округла** као и ступац који бијаше од подруг лакта, а по врху јој бијаше резано, а оплата јој бијаше на **четири угла** не округла. **1.Царевима 7,31.**

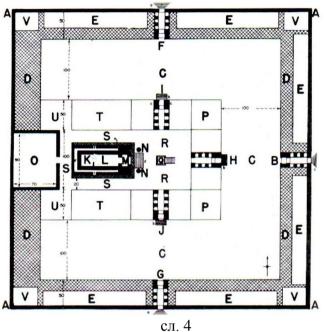
Коцка: "А светиња над светињама унутра беше двадесет лаката дуга, и двадесет лаката широка, и двадесет лаката висока, и обложи је чистијем златом: тако обложи и олтар од кедра." **1.Царевима 6,20.**

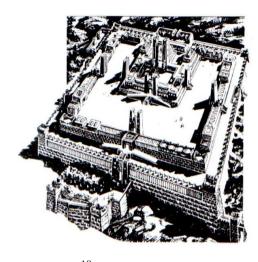
Светиња над светињама била је у облику коцке.

¹⁷ Педаљ – Педаљ се састојао од 3 подланице односно 12 прста. То је било растојање између малог прста и палца раширене шаке. Египатски педаљ био је око 26,162 цм. На темељу досадашњих налаза и односа према лакту, хебрејски педаљ највероватније износи 22,23 цм. Павле Боровић, **БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК 2 Археолошких, географских и историјских појмова** стр. 622

Приказ храма који је пророк Језекиљ видео у визији:

сл. 5 Спољашњи изглед храма

Унутрашњост храма

- А-Зидови спољашњег трема (Језекиљ 40.5; 42,16-20)
- В-Спољашња источна врата (Језекиљ 40,6-16)
- С-Спољашњи трем (Језекиљ 40,17-37; 42,1-14)
- D-"Под и клети" (Језекиљ 40,17.18.)
- Е-Тридесет клети (Језекиљ 40,17.)
- F-Северна спољашња врата (Језекиљ 40,20-23)
- G-Јужна спољашња врата (Језекиљ 40,24-27)
- Н-Источна спољашња врата (Језекиљ 40,32-34)
- І-Северна унутрашња врата (Језекиљ 40,35-38)
- Ј-Јужна унутрашња врата (Језекиљ 40,28-31)
- К-Светиња над светињама (Језекиљ 41,3.4)
- L-Светиња (Језекиљ 41,1-5)
- М-Трем од дома (Језекиљ 40,48)
- N-Ступови (Језекиљ 40,49)
- О-Грађевина (Језекиљ 41,12-15)
- Р-Собе за свештенике и певаче (Језекиљ 40,44-46)
- Q-Олтар (Језекиљ 40,47; 43,13-18)
- R-Унутрашњи трем (Језекиљ 40,28.44.47)
- S-"Одвојена страна" (Језекиљ 41,10,12-15)
- Т-Троспратне зграде за свештенике (Језекиљ 42,1-14)
- U-Кухиње за свештеничке жртве (Језекиљ 46,19.20)
- V-Кухиње за народне жртве (Језекиљ 46,21-24)

¹⁸ Храм је замишљен у облику коцке, али ова илустрација се провлачи кроз сву религиозну литературу (очигледно није коцка).

Овај храм остао је у домену визије, јер никада није изграђен. Видимо да је храм у облику коцке. Занимљив је опис олтара: "А олтар да буде 12 лаката дуг и 12 лаката широк, и четвртаст на четири стране." Језекиљ 43,16.

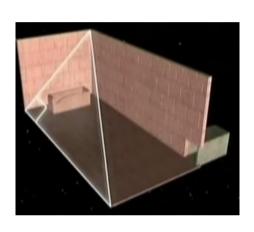
Нови Јерусалим у облику коцке:

Када Јован Богослов у визији посматра нови Јерусалим који је припремљен за спасене, он види да је град у облику коцке.

"И Град лежи четвороугаоно, и дужина је његова колика и ширина. И измери град трском, на дванаест хиљада стадија дужина и ширина и висина једнака је." Откривење 21,16.

Питагорина теорема:

Ова слика саркофага пронађеног у пирамидама, јасно показује да су људи који су живели у време писања Старог завета знали за Питагорину теорему много раније него што је неки од Питагориних ученика доказао.

сл. 6 Унутрашњост саркофага у коме су сахрањивани фараони

Пирамида:

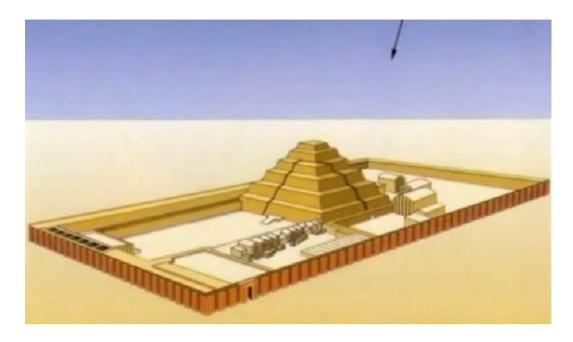
Пирамиде су била места у којима су се сахрањивали фараони Пошто су веровали у загробни живот, са њима је сахрањивано и њихово огромно богатство.

Прва пирамида саграђена је у Сахари. Била је степенастог облика и изградио ју је Јосиф; ова пирамида изграђена је за сасвим другу намену.

Данас најпознатије пирамиде су Кеопсова, Кефренова и Микаилова, високе су и до 170 м и налазе се у Гизи.

сл. 7 - Пирамиде

сл. 8 - Јосифова пирамида висине 63 м

Жан Франсоа Шамполион¹⁹ протумачио је египатске хијероглифе.

¹⁹ **Жан-Франсоа Шамполион** (фр. *Jean-François Champollion*; 23.12.1790.—4.03.1832.) француски научник, филолог и оријенталиста сматра се оцем модерне египтологије.

До 20. године Шамполион је научио латински, грчки, хебрејски, санскрит, амхарски, авестански, пахлави, арапски, сиријски, калдејски, персијски, етиопски и кинески поред његовог матерњег француског. Године 1809. постао је асистент професор на одсеку историја Греноблеа.

С обзиром на његов интерес за оријенталне језике, нарочито коптски, поверено му је дешифровање новоткривеног камена из Розете. Раздобље од 1822. до 1824. године провео је на том задатку и упоређивао грчки натпис камена из Розете с хијероглифским писмом других египатских споменика.

Открио је одређена слова и дошао до закључка да египатско писмо укључује звучне и сликовне знакове. Први је одгонетнуо имена Клеопатра и Птолемејиди, а уочио је и разлику између хијероглифског писма и каснијих једноставнијих верзија (хијератско и демотско писмо). Резултате свог рада објавио је у "Нацртима система хијероглифа" (фр. *Précis du système hiéroglyphique*) из 1824. године. Данас његово откриће представља темељ модерне египтологије.

Шамполион је такође открио важност Торинске краљевске листе или Торинског канона (из Египатског музеја у Торину), јединственог папируса из доба краља Рамзеса II који садржи списак свих староегипатских стварних и митских владара, као и имена божанстава из предфараонског доба. Шамполион је 1826. године утемељио египатску збирку музеја Лувра и постао професор египтологије на "Француском колецу". http://sr.wikipedia.org/wiki/ Жан Франсоа Шамполион

Цитирам египатски извештај написан хијероглифским писмом у пирамиди: "Током владавине фараона Ђозера живео је Имотеп, који је водио послове владара Египта. Био је заменик владара, управљао је Великом Палатом, био је Високи свештеник Хелиополиса, био је градитељ, скулптор ..."

"Имотеп је због својих лекарских способности стекао међу Египћанима репутацију Асклепијуса..."

"Имотеп је успоставио вештину градње коришћењем тесаног камена"

Manetho (305-285 BC)
The Ancient Near East
(1958) vol I, p. 24-Princeton University Prees

Ко је изградио прву степенасту пирамиду? Видимо из египатског извештаја да је то урадио Имотеп. Ове извештаје упоредићу са историјским извештајима који се налазе у Мојсијевим књигама.

"Фараон Ђозер: Био сам веома узнемирен због надолазеће глади. У сну ми се јавио бог Нила Кнум, и обећао ми да ће Нил дати воду, али да ће бити најпре седам година изобиља а затим седам година глади..."

Manetho (305-285 BC)
The Ancient Near East
(1958) vol I, p. 24-Princeton University Prees

РОЗЕТСКИ КАМЕН, пронађен 1799. године поред места Розета у делти Нила. Базалтна плоча овог споменика висока је преко један метар, широка око 70 и дебела око 25 центиметара. Текст је послужио као кључ за дешифровање египатских хијероглифа, чиме је отворен пут проучавању древних блискоисточних текстова и омогућено рађање библијске археологије. Розетски камен чува се у Британском музеју у Лондону.

Текст на овом камену обликован је у три дела и сваки део написан је другим писмом. Надпис је био двојезичан. Прва два дела исписана су египатским хијероглифима, од којих је доњи написан једноставнијим демотским, народним писмом, које улази у употребу неколико векова пре наше ере. Параграф на дну камена био је написан на грчком. Хијероглифски текст има 14 редова, демотски 32, а грчки 54 реда.

Драгомир Обрадовић, **Археологија потврђује библију**, стр. 14.15.

сл. 9. - Розетски камен

Читам паралелни текст из Библије: "Ево доћи ће седам година врло роднијех свој земљи Мисирској. А иза њих настаће седам гладнијех година, гдје ће се заборавити све обиље у земљи Мисирској, јер ће глад сатрти земљу." 1.Мојсијева 41,29.30.

Видимо да постоје идентични текстови, да постоји подударност. Поставља се питање да ли се ради о истој личности? У историјским извештајима постоје године глади и ситости. На неким рељефним натписима из пете династије, представљени су људи који траже храну.

У египатском извештају читамо даље: "Упитао сам Имотепа, који је био син бога Пта: Где се рађа Нил? Ко је бог тамо? Ко је прави Бог?" Фараон пита Имотепа ко је Онај који даје родне и гладне године. Имотеп је одговорио: "Потребно је да питам Бога који влада над свим живим..." **Manetho** (305-285 BC)

The Ancient Near East (1958) vol I, p. 24-Princeton University Prees

Ово је египатски извештај написан хијероглифским писмом. Потпуно идентичан текст постоји у историјским извештајима Мојсија.

"А Јосиф одговори Фараону и рече: то није у мојој власти. Бог ће јавити добро Фараону." **1.Мојсијева 41,16.**

У 1.Мојсијевој 41,17-32 налазимо опис фараоновог сна и Јосифовог тумачења.

Следећи египатски извештај говори о томе како је решен проблем глади: "Обећао сам богу Нила Кнуму, да ће сав народ, осим свештеника, у Божјем храму плаћати порез у износу од две десетине својих усева."

"A што буде рода даћете пето фараону... " 1.Mojcujeва 47,24.

"Само не купи свештеничких њива..." 1.Мојсијева 47,22.

Када се посматра пирамида коју је изградио Јосиф, видимо да је она степенаста и једина ограђена зидом. Зид је требало да буде штит од лопова, јер се у њој чувало жито. На том зиду постојала су само једна улазна врата:

сл. 10 - Улазна врата на зиду

сл. 11 сл. 12

Подземни базени у пирамиди

сл. 13 Базен у пирамиди

сл. 14 Степенице које воде ка дну пирамиде

На дну пирамиде налазио се један отвор. У пирамиди је било око једанаест силоса, који су били спојени принципом спојених посуда.

сл. 15

Тада је научницима постало јасно да је жито могло да цури до доњег отвора. На овај начин, научници су доказали Мојсијев извештај који говори да је било седам гладних година, а пре њих седам родних и да је Јосиф наредио да се складишти жито да би народ у Египту и околини могао да преживи.

"Тако накупи Јосиф жита врло много колико је песка морскога, тако да га преста мерити јер му не беше броја." **1.Мојсијева 41,49.**

У периоду од седам гладних година долазио је народ из околних држава да купује жито код Јосифа, што читамо у следећим стиховима:

"И покупи Јосиф све новце што се налажаху по земљи Мисирској и по земљи Хананској за жито које куповаху и слагаше новце у кући Фараону. **1.Мојсијева 47,14.**

Поставља се питање: да ли је извештај о Имотепу уствари извештај о Јосифу? Имотеп је такође био свештеник у Хелио Полису. Чиме се он у ствари бавио? Постоји извештај који говори да су Грци долазили у Хелио Полис ради лечења.

"И надје Фараон Јосифу име Псонтомфаних, и ожени га Асенетом, кћерју Потифере свештеника Онскога. " **1.Мојсијева 41.45.**

"Имотеп је због својих лекарских способности стекао међу Египћанима репутацију Асклепиуса..." **Manetho (305-285 BC)**

The Ancient Near East (1958) vol I, p. 24-Princeton University Prees

"И заповеди Јосиф слугама својим лекарима да мирисима помажу оца његова, и лекари помазаше мирисима Израиља." **1.Мојсијева 50,2.**

Одакле мумуфицирање? Управо из жеље да се сачувају кости Јакова да би могле бити пренете у Хананску земљу.

Када читамо Египатску историју, проналазимо занимљив извештај: "...ближим се смрти у својој 110 години живота.

... добио сам овлашћења од владара каква нико пре мене није имао."

Manetho (305-285 BC), The Ancient Near East (1958) vol I, p. 24-Princeton University Prees

У Библијском извештају стоји: "Потом умрије Јосиф, а бјеше му сто и десет година и помазавши га мирисима метнуше га у ковчег у Мисиру." **1.Мојсијева 50,26.**

"И још рече Фараон Јосифу: ја сам Фараон, али без тебе неће нико маћи руке своје ни ноге своје у свој земљи Мисирској." **1.Мојсијева 41,44.**

"Ти ћеш бити над домом мојим и сав ће ти народ мој уста љубити; само ћу овим престолом бити већи од тебе." **1.Мојсијева 41,40.**

Када упоредимо египатске и библијске извештаје, видимо да је Имотеп уствари Јосиф.

Пред крај свог живота, Јосиф је заклео синове Израелове рекавши: "И закле Јосиф синове Израиљеве и рече: заиста ће вас походити Бог а ви онда однесите кости моје одавде." 1.Мојсијева 50,25.

Мојсије је испунио ту заклетву: "И Мојсије узе кости Јосифове са собом; јер беше заклео синове Израиљеве рекавши: заиста ће вас походити Бог, а тада изнесите кости моје одавде са собом." 1.Мојсијева 13,19.

Када анализирамо све ове пирамиде, видимо да су све осим Тутанкамонове биле опљачкане. Једино ова степенаста пирамида није била опљачкана, у њој није пронађено нити злато нити мумифицирано тело, јер су се испуниле речи да је Мојсије узео Јосифово тело и однео га у Хананску земљу.

Сви Фараони су имали узглавље окренуто према истоку, јер су веровали у бога сунца, а у овој пирамиди у Сахари узглавље је било окренуто према северу, где се налазила Хананска земља.

Како су грађене пирамиде, те монументалне грађевине? Каквим математичким законитостима, грађевинским способностима су баратали људи у библијска времена?

Постоји извештај Херодота који гласи:

"Метод који је био примењиван приликом градње пирамида била је градња по нивоима, или како су га неки називали градња у низовима или терасама. Када је основа била завршена, блокови су били подизани на следећи ниво уз помоћ посебне вештине коришћења дрвених греда. Са тог првог низа блокови су подизани на следећи, а са њега на следећи...Сваки низ или спрат имао је своје полуге, или су коришћене исте полуге које су, пошто су биле лаке за ношење, биле пребациване са нивоа на ниво како је терет био преношен." A de Selincourt (1979)

Herodotus-The Histories Penguin Books

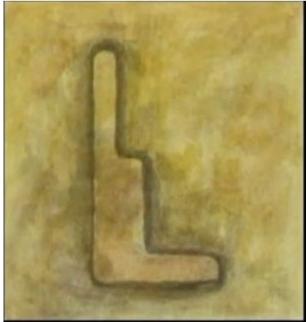
Када су урадили реконструкцију, научници су дошли до следећих резултата. Анализом хијероглифа приметили су да се нека слова налазе у множини.

сл. 16 сл. 17

Пирамида и три чудна слова. Ако су се нека слова налазила у множини то је значило да је било много таквих предмета који су се налазили у Египту.

сл. 18. - Слова на зидовима пирамида.

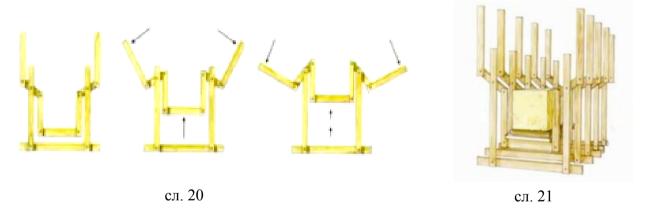

Када су пронађене огромне греде које су се налазиле у подножју пирамида, постало је јасно да су то справе помоћу којих је подизан терет.

сл. 19 Греде пронађене у подножју пирамида.

Када је урађена реконструкција, дошло се до сазнања да је то систем скела.

Помоћу ових скела било је могуће подићи терет између пет и десет тона, а ово је систем полуга.

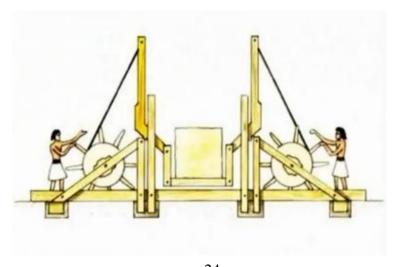

сл. 22

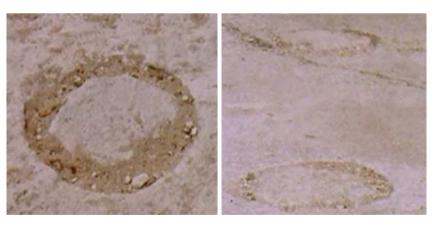
Помоћу ових скела, уз помоћ једне руке, две особе могу подићи овај комби тежак десет тона без проблема.

Тако су Египћани подизали камене блокове са једног низа на други низ, и на тај начин правили огромне пирамиде.

сл. 24 Реконструисана справа за подизање камених блокова.

На сваком нивоу пирамиде пронађене су огромне шупљине.

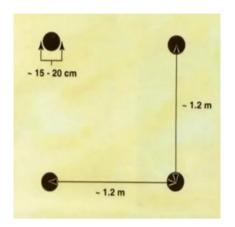

Анализом реконструисаних справа научници су дошли до закључка да су справе биле веоме тешке и да су морале бити укопане у земљу.

сл. 25

сл. 26

Ове шупљине налазиле су се на растојању једна од друге 1.2 м, а пречник им је био 15-20 пм.

Биле су свуда око пирамиде и на сваком нивоу, јер су справе преношене из нивоа у ниво, да би се у њих могле укопати.

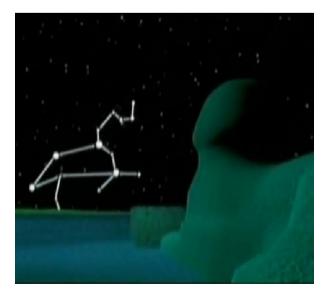
сл. 27

Како је Јосиф (Имотеп) добио идеју о начину градње пирамиде? "Хус роди и Неврода, а он први би силан на земљи." **1.Мојсијева 10,8.** "А почетку царству његови бјеше Вавилон..." **1.Мојсијева 10,10.**

Неврод је био аутор Вавилонске куле и он је имао пројекат градње пирамида. Вавилонска кула подигнута је у околини Ура Халдејског, а у Уру Халдејском живео је патријарх Аврам. Аврам и Неврод били су сународници. Аврам је знање о градњи пирамида добио од Неврода и пренео га у своје потомство. Јосиф је наследио знање о градњи пирамида.

Јосиф је зидао пирамиду ради складиштења жита, а Египћани су касније градили пирамиде да би сахрањивали своје владаре. Видимо да је знање геометрије и механике било присутно у библијска времена. Народи тог времена били су и одлични познаваоци астрономије, Кефренова пирамида грађена је у облику лава као што је распоред звезда на небу у сазвежђу лава, а глава је била његова. Ова Свинга била је дугачка 70 м и висока 20 м.

сл. 28

Кабала (хебр. קבָּלָה-"предање", "традиција", "примити", "прихватити") је мистична струја и филозофски систем у јудаизму.

Кабала покушава да езотеричним 20 учењем дефинише Танах 21 и објасни Халаху 22 .

Назив је настао од почетних слова њеног садржаја: име прве групе почиње словом \mathbf{T} , друге словом \mathbf{H} , а треће словом \mathbf{K} . У хебрејском језику се за скраћенице додаје слово "а" између сугласника и тако добијамо реч \mathbf{TaHaX} (слово "к" на крају речи постаје "х").

Године 424. п. н. е. Јевреји усвајају тридесет и пет књига које чине Танах. Многи научници сматрају да је канонизација Танаха потпуно завршена тек око 90/100. године од стране јеврејског синода у граду Јавне (лат. *Јампіа*) на обали Средоземног мора.

Јевреји деле књиге Танаха у три групе. Прву групу чини пет Мојсијевих књига и она се зове "Тора" или у слободном преводу "закон". Другу групу књига чини деветнаест књига, и оне се називају "Невиим", што значи "пророци". Трећу групу чини једанаест књига, и она се на хебрејском зове "Кетувим" што значи "списи".

Закон (хеб. Тора) чине следеће књиге:

- ***** Постање (хеб. *Берешит*)
- ❖ Излазак (хеб. Шемот)
- **❖** Левитска (хеб. *Вајикра*)
- **\$** Бројеви (хеб. *Бамидбар*)
- Поновљени закони (хеб. Деварим)

Пророци (хеб. **Невиим**) чине следећу групу књига:

- **У** Исус Навин (хеб. *Jexowya*)
- ***** Судије (хеб. *Шофтим*)
- ***** Самуило (хеб. *Шемуел*)
- **❖ Цареви** (хеб. *Мелахим*)
- **❖** Исаија (хеб. *Jewaajaxy*)
- *** Јеремија** (хеб. *Јирмејаху*)
- ❖ Језикељ (хеб. Јехезкел)
- **❖** Осија (хеб. *Хошеа*)
- ❖ Јоил (хеб. *Јоел*)
- * Амос
- ❖ Авдија (хеб. Овадја)
- **❖** Јона
- **❖** Михеј (хеб. *Миха*)
- **❖ Hayм** (хеб. *Haxyм*)
- Авакум (хеб. Хавакук)
- ***** Софонија (хеб. *Цефанја*)
- **❖ Агеј** (хеб. *Хагај*)
- **❖** Захарија (хеб. Зехарја)
- ❖ Малахија (хеб. *Малахи*)

Хебрејски препис Танаха из 11. века.

Списи (хеб. Кетувим) чине следећу скупину књига:

- ***** Псалми (хеб. *Техилим*)
- ***** Јов
- ***** Приче Соломонове (хеб. *Мишле Шломо*)
- ❖ Рута (хеб. Рут)
- ❖ Песма над песмама (хеб. Шир хаширим)
- ***** Проповедник (хеб. *Кохелет*)
- **❖** Плач Јеремијин (хеб. *Euxa*)
- **❖ Јестира** (хеб. *Естер*)
- ❖ Данило (хеб. Даниел)
- ❖ Јездра и Немија (хеб. Јездра и Нехемја)
- ***** Дневници (хеб. Дивре хајамим)

²⁰ Езотеризам је тајно учење, неразумљиво и забрањено за непосвећене, коме је циљ да посвећене доведе до трансценденталних, метафизичких знања. Само они који су иницирани у тајно друштво или тајне религијске доктрине и ритуале могу бити упућени у мистерије езотеричног учења. Кршење норми тајног учења као последицу има изопштење из тајног друштва. Иван Видановић "Речник социјалног рада"

²¹ **Танах** је хебрејска збирка светих списа коју хришћани називају Старим заветом.

БРОЈЕВИ У БИБЛИЈИ

Кабала је, између осталог, и учење о односу Бога и створеног света, о постојању добра и зла и о употреби светих имена. Према Кабали, постоји 72 имена за Бога, а универзум је састављен од четири димензије бића.

Кабала учи да је смисао живота примати радост и испуњење које је Бог наменио људима. Да би човек отклонио све негативне ствари које га од тога раздвајају, потребан је духовни напор. Кабалу карактерише окренутост ка унутрашњем – проналаску светог божанског у унутрашњим дубинама свих ствари. Прожета је и магијском²³ праксом.

Кабала сматра да Библија у себи крије све тајне универзума, али је не изучава буквално као књигу заповести и забрана. Кабала садржи и многа предања из Талмуда²⁴.

²² **Халаха** (хеб. הלכה ,,смер пута", од халах, ходати) је јеврејски правни систем, део Талмуда посвећен праву и појединачним правним одлукама. Халаха се бави правном страном Мојсијевог закона и често се оснива на усменим традицијама. Халаха сачињава ,,ограду" за тумачење Торе, а у Мишни и Талмуду она је успостављена на основу мишљења већине. Ових закона се придржавају сви Јевреји.

Халаха говори о верским обавезама Јевреја, и то како о међуљудским односима, тако и ритуалима које треба практивати. Обухвата практично све карактеристике људског живота и понашања: рођење, брак, радост, тугу, пољопривреду, трговину, морал, теологију.

²³ **Магија** (мађија) је реч грчког порекла и значи *чаролија*, *чаробњаштво*. По народном веровању, отприлике представља појаву када смртна бића чине чуда коришћењем натприродних сила или уз помоћ натприродних бића.

Веровање у магију се развило у Халдеји (Калдеји), југоисточном делу Месопотамије, а преко Персије и Египта раширило се на запад.

Магија обухвата белу и црну магију. Белом магијом се, наводно, уз помоћ добрих духова може отклонити болест, урок, клетва, или се може придобити срећа, љубав, новац, и сл. Уз помоћ црне магије, призивају се духови зла како би се изазвала несрећа, бацио урок или клетва и сл.

Људи који практикују магију називају се *магови*, односно *чаробњаци* (уколико су у питању особе мушког пола) и *чаробнице* (за особе женског пола). Такође се каже и *вештаци* (м.) и *вештице* (ж.), а понекад и *чудотворци* и друго. Од тих ријечи води поријекло и ријеч *вештичарење*, која означава магијске радње. У корену ових трију ријечи налази се придев *вешт*.

²⁴ **Талмуд** (на хебрејском: תלמוד) је збирка расправа које су водили рабини о јеврејском праву, етици, обичајима и историји. Талмуд се састоји из два дела: Мишне, која представља први писани преглед јеврејског усменог права, и Гемаре, која представља расправу о Мишни и о сродним Танатичким списима који често обрађују разнородне теме и широко тумаче Танах. Изрази Талмуд и Гемара се често користе наизменично. Гемара је основа за све кодификације рабинског права и често се цитира у рабинској литератури. Цео Талмуд се често традиционално назива Шас (хебрејска абверација израза "шишах седарим" што се односи на "шест заповести" Мишне).

Према јеврејском учењу, посредством Мојсија, јеврејском народу дат је двоструки закон: писани и усмени. Писани закон састављен је од пет Мојсијевих књига, које сачињавају главни део Старог Завета. Свих пет књига Јевреји називају: Тора.

Усмени закон Мојсије није написао, него га је усмено предао Јошуи (у Даничићевом преводу Старог Завета помиње се под именом Исус Навин), а овај најстаријим Јеврејима, па је на тај начин од генерације до генерације предаван, кроз столећа допуњаван и прилагођаван новим обичајима. Овај усмени закон, огроман по своме обиму, касније је написан. На овом трудном и великом послу радило је око 2.500 рабина пуних пет стотина година, од 100. година пре Христа, до 400. година после Христовог рођења. Тај написани усмени закон зове се: Талмуд.

Талмуд је света књига за Јевреје. Он садржи не само религиозну науку Јевреја, него и грађанске законе: приватно право, породично право и казнено право.

Талмуд на српски је превео Еуген Вербер, "Отокар Кершовани", Ријека, 1982.

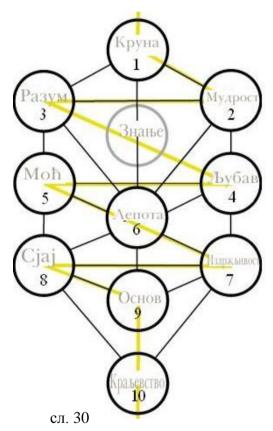

Прва кабалистичка књига је *Сефер Јецирах* (*Књига стварања*, *Постанак*), написана у 3. веку, која објашњава стварање света путем мистичне симболике десет бројева и 22 слова хебрејске азбуке. Пре тога, учење се преносило усмено.

Најважнији извор кабалистичких учења је Зохар²⁵, коментар Библије настао у 13. веку, који је писан као разговор између групе пријатеља, ученика и духовних учитеља.

Друга важна књига је Сефер хабахир или *Бахир* (*Књига cjaja*), први пут издата у Прованси 1174. године, која говори о томе да шта год се дешава "овде" дешава се и "тамо", у Богу, и да све што постоји "овде" представља различите бесконачне модалитете Бога и носи различита божанска имена.

Ово се зове *дрво десет сефирота* или *сефира*. Сефироти се активирају изговарањем Божјих имена на хебрејском, визуализацијом архетипова везаних за сваки појединачни сефир, и различитих боја које активирају енергије појединих сефира.

Кабалистичко дрво десет сефира.

Дрво живота у Кабали објашњава пут до Бога. Састоји се од три стуба: десног – женског, левог – мушког и средњег стуба. Поклапа са деловима људског тела – највиши сефир одговара глави, најнижи стопалима, средњи плексусу, итд. Дрво живота чини основ свих кабалистичких магијских ритуала. Магијска пракса се одвија од највишег сефира према најнижем, док се медитацијска пракса одвија обрнуто, од најнижег према највишем.

²⁵ Зохар (јевр. אוה, *cjaj*) је класични текст јеврејског мистицизма, настао крајем 13. века у Шпанији. Аутор највећег дела овог трактата је Моше де Леон (умро 1305). Зохар читаву стварност посматра као симболичку алузију на Божији унутрашњи живот. Учествовање у јеврејском ритуалу, али и сексуални однос мужа и жене значе сједињење са Богом. Утицај Зохара у јудаизму је велики и често се изједначава са утицајем Библије и Талмуда.

Према Кабали, сврха медитацијских техника је развити личне способности, а магијска пракса мења и ствара свет. Кабала је настала на основу усмених предања а под тим именом је устоличена међу Јеврејима у 12. веку.

Кабала је под јаким утицајем гностицизма²⁶, неоплатонизма²⁷, суфизма²⁸ као и зороастризма²⁹. Највећу популарност је доживела у 16. веку када су је њени заговорници проширили не само по Европи, већ и међу Јеврејима под турском влашћу. Према традиционалном веровању, Кабала је настала још у Едену.

Кабалу у модерно време предводи више организација које су израсле из хасидизма, на пример, Бне-барух. Ова организација представља кабалистичка учења по Јехуди Ашлагу, кога многи сматрају највећим кабалистом 19. века и који је израдио метод студирања који је сматрао најпогоднијим за модерног човека.

 26 **Гностицизам** (грч. γνώσις *гносис* - знање) је синкретички верски покрет који се развијао у раним вековима хришћанства, док није потиснут у 4. веку, када је правоверно хришћанство постало званична религија Римског царства.

Гностици су учили да се човек може спасити само ако спозна Бога. Они су хтели теолошке догме мисаоно истраживати. Против гностика иступили су црквени апологети (браниоци) који су захтевали веровање без икаквог знања.

²⁷ **Неоплатонизам** је каснија религијска и мистична форма платоновске филозофије, обликована у 3. веку у Плотиновим делима, а знатно је утицала на ранохришћанску теологију. Такође је утицала и на гностицизам, посебно преко учења о Демијургу.

Византијски цар Јустинијан I је затворио Платонову Академију 529. године, па је након тога неоплатонизам наставио да се развија у хришћанском руху.

Код Платона, Демијург је божанство које ствара свет помоћу идеја и материје. Стога је демијург за Платона "отац свих ствари". У посланици апостола Павла 11,10 наилазимо на ту реч, где се њоме назива стваралачка делатност Господња. Код гностика је демијург подређен вишем божанству. У гностичким системима Демијург је биће које посредује између Бога и света и које учествује у стварању света. Увек је у вези с уверењем да свет мора имати свога Творца.

²⁸ **Суфизам** односно **тасавуф** (арапски خوف ن, *тасавуф*, персијски عرف , *ерфан*) је мистички аспект ислама, начин живота усмерен према остварењу Божјег јединства и присуства кроз љубав, искуствену спознају, аскетизам и екстатичко јединство са вољеним Творцем.

²⁹ **Зороастризам** или **заратустризам** је религија заснована на учењима светог пророка Заратустре (Зороастер на грчком), и важи за вероватно најстарију дуалистичку религију. Била је то доминантна религија у Персији до 7. века. Врхунац је доживела у доба Сасанидске династије. Неки следбеници ову религију називају маздаизам.

І І ПОГЛАВЉЕ

математичке занимљивости у библији

1. Занимљива порука стиха 7,14.

"Зато ће вам сам Господ дати знак: ето **девојка ће затруднети и** родиће сина и наденуће му име Емануило³⁰." **Исаија 7,14.**

Исус је рођен од девојке без телесног зачећа.

" И даде му се власт и слава и **царство** да му служе сви народи и племена и језици; власт је његова власт вечна, која неће проћи и царство се његово неће расути." **Данило 7,14.**

У овом стиху се види да је Исус цар и опис његове владавине. Да се ове речи односе на Христа види се из претходног стиха.

" **Ja ћу му бити отац и он ће ми бити син:** ако учини што зло; караћу га прутом људским и ударцима синова човечијих." **2.Самуилова 7,14**.

Иако се у контексту говори о Самуилу, реч је о Христу и патњама које ће преживети када на себе узме грехе света. Посланица Јеврејима 1,5 потврђује да се ово пророчанство односи на Христа.

"Јер коме од анђела када рече: Син мој јеси Ти, ја те данас родих? **Ја ћу њему бити Отац, а он мени Син.**" **Јеврејима 1,5**

"Јер се шаљеш од цара и од **седам саветника** његових да надгледаш Јудеју и Јерусалим по закону Бога својега који ти је у руку." **Јездрина 7,14.**

Артаксеркс, Персијски цар шаље Јездру књижевника у посебну мисију. Цар има **седам саветника**. Каква случајност! Ови људи су само бледи одраз, земаљска слика једног вишег постања.

Отац небески као цар, господар универзума, послао је Христа као **надгледника и законодавца**. Он такође поседује **седам саветника** тј. **седам духова**.

"И на њему ће почивати:

- 1. дух Господњи,
- 2. дух мудрости и
- 3. разума,
- 4. дух савјета и
- 5. силе,
- 6. дух знања и
- 7. страха Господњега." Исаија 11,2.

-

³⁰ Емануил – С нама Бог. Матеј 1, 23.

"Паси народ свој с палицом својом, стадо наследства својега..." **Михеј 7,14.** Овде видимо пророчанство о Христу као пастиру. У Псалму 23, псалмиста каже: "Господ је пастир мој..."

"Јер су уска врата и тесан **пут** што воде у живот, и мало их је који га налазе." **Матеј 7,14.** Ко је симбол пута, можемо прочитати у **Јован 14,6**: "Исус му рече: **Ја сам пут** и истина и живот; нико не долази Оцу осим кроз мене."

Дакле, као што видимо, у **Јеванђељу по Матеју 7,14**. говори се о Христу као путу до Оца небеског.

Јован 7,14: "А већ у половини Празника дође Исус у храм и **учаше**."

Овде видимо Христа како подучава народ у цркви, а о његовом учитељству говори и стих Матеј 23,10.

Јеврејима 7,14: "Јер је очигледно, да је Господ наш произашао из **племена Јудино**г, за које Мојсије ништа не рече о свештенству." Овде видимо Христово племенско порекло које је познато још из **Матеј 1,1-16**.

У *Откривењу 7,14* говори се о људима који страдају због Христа: "...*Ово су они који дођоше од невоље велике, и опраше хаљине своје и убелише их у крви Јагњетовој*" Овде је Исус приказан као јагње Божије, као што стоји у *Јован 1,29*: "Гле, Јагње Божје које узе на се грехе света!"

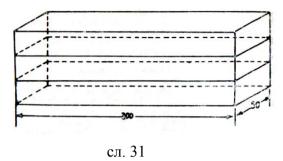
Када ове стихове сложимо један испод другог, добићемо списак Христових особина:

- 1. Исаија 7,14-Син девице
- 2. Данило 7,14-Цар
- 3. 2.Самуилова 7,14-Син Божји
- 4. Јездра 7,14-Надгледник и законодавац
- Михеј 7,14–Пастир
- 6. Матеј 7,14-Врата и пут
- 7. Јован 7,14-Учитељ
- 8. Јеврејима 7,14-Јудино племе
- 9. Откривење 7,14-Јагње

2. Нојева барка (1.Мој. 6,14.15)

Димензије барке:

- дужина 300 лаката³¹
- ширина 50 лаката и
- висина 30 лаката

Ове димензије ковчега које је Господ дао нису случајно такве и оне симболизују људско тело у коме је Спаситељ (Христос) требало да се појави.

Положи ли се људско тело на земљу, добија се однос као код лађе. Наиме, дужина људског тела садржи 6 пута његову ширину (ширину рамена) и 10 пута његову висину од земље на којој лежи тело (мисли се на дужину од леђа до грудног коша). Исти однос је и код ковчега: дужина 300=6 пута ширина (6*50) =10 пута висина (10*30).

Врата на страни лађе у симболичком смислу представљају рану коју су војници направили копљем на телу Христовом.

³¹ Хебрејска реч **атаћ** значи "лакат", "прегиб", "подлактица". У употреби је било најмање шест различитих дужина за један лакат. То су: мали, обични, три врсте средњег и велики лакат. Варирали су од 40,6 до 66 цм.

Јосиф Флавије спомиње да се хебрејски лакат није у новозаветно време много разликовао од римског. Према његовим записима, римски је био дуг око 44,3738 цм а јеврејски 44,46 цм.

Лакат се делио на 2 педља, 6 подланица, или 24 прста.

Педаљ су Жидови називали **zeret.** Био је половина такозваног малог лакта (2.Мојсијева 28,16; 1.Самуилова 17,4.)

Педаљ се састојао од 3 подланице односно 12 прста. То је било растојање између малог прста и палца раширене шаке. Египатски педаљ био је око 26,162 цм. На темељу досадашњих налаза и односа према лакту, хебрејски педаљ највероватније износи 22,23 цм.

Лакат. Едухов мач био је дуг један лакат, стоји у нашем преводу (Књига о Судијама 3,16). Јеврејска реч **gomed** овде употребљена још нам је нејасна. Септуагинта ово место преводи као педаљ.

Педаљ је још једном код нас преведен као лакат (Матеј 6,27; Лука 12,25). Педаљ овде више означава дужину живота него линеарну меру.

Подланица или длан на јеврејском се назива **tofah** или **pofah.** Била је шести део лакта (2. Мојсијева 25,25; 1.Царевима 7,26; Псалам 39,5).

Јеврејски длан износи највероватније 7,41 цм, док је египатски нешто дужи и износи око 8,72 цм.

Длан се састојао од 4 прста.

Палац или прст се на јеврејском звао **esha** (Јеремија 52,21). Био је двадесет четврти део лакта.

Палац је био најмања линеарна јединица и одговарао би нашој дужини од 1,85 цм. Египатски палац био је нешто дужи од овог јеврејског и имао је 2,18 цм.

Павле Боровић, БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК 2 Археолошких, географских и историјских појмова стр. 622

Научници који су на основу података о изгледу ковчега направили модел, експериментално су показали да ни под каквим временским условима (непогодама) није могао да се преврне.

Прво питање које постављају критичари Библије гласи:

Како је било могуће да од сваке врсте животиња уђе пар у брод датих димензија?

Оно што је занимљиво у Библијском извештају јесте да је од сваке врсте ушао пар а од посебних врста 7 пари. Као што сам показао у фусноти, дужина лакта у новозаветно време је 40-66 цм. Ако узмемо неку средњу дужину нпр. 50 цм долазимо до површине брода:

дужина 300 лаката*0.5м =150 м ширина=50*0.5м =22.5 м $P_{\text{површина спрата}}=150*22.5=3375$ м 2 $P_{\text{укупно}}=3*3375$ м $^2=10125$ м 2

На планети земљи има око 3500 врста сисара, птица око 13000, инсеката 360000, гмизаваца 3500 врста. Ако претпоставимо да је од сваке врсте сисара ушао само пар, то је укупно 7000 сисара.

По једном пару сисара било је дозвољено $10125:7000=1.45 \text{ м}^2$. Ово су само сисари, а где су остале животиње? Није могуће да су ове животиње могле да уђу у Нојеву барку и да преживе!

Приликом израчунавања површине Нојеве барке коришћене су нетачне мере. Димензије су дате Ноју, а не људима данашњег времена. На основу фосилних остатака, отисака стопала, величине лобање долази се до закључка да су људи у Нојево време били високи преко 3 м.

У претпотопно време сва жива бића била су крупнија него данас, јер су били друкчији атмосферски услови. Када су научници у хипербаричним условима (повећан атмосферски притисак) гајили биљке и животиње, оне су постале крупније и повећао им се животни век. Оно што је занимљиво јесте што су отровне змије у овим новим условима живота постале неотровне.

Дакле, из свега наведеног, долазимо до закључка да је лакат претпотопних људи износио 1 м а можда и више.

Уколико узмемо да је лакат 1м, онда је Нојев брод био грандиозних димензија:

дужина 300 лаката*1м =300 м ширина=50*1м =50 м $P_{\text{површинаспрата}}$ =300*50=15000 м² $P_{\text{укупно}}$ =3*15000 м²=45000 м²

Није ни чудо што је овај брод грађен 120 година.

Да би смо разумели које су животиње ушле у брод, треба прецизно анализирати извештај о стварању и консултовати оригинални Јеврејски текст. У извештају о стварању каже се да су биљке и животиње створене по **својим врстама**. (1.Мојсијева 1,24.25) У оригиналном јеврејском језику за реч врста користи се реч "мин" (што значи "тип").

Једно је биолошка врста, нпр. пас-постоји више врста паса. Није створено много врста паса који данас постоје, створен је тип паса.

Бог је приликом стварања стварао типове, на пример, створио је тип човека. Од једног пара могу се добити све данашње расе што потврђује генетика.

У брод су ушли само исходишни (основни) типови, који су створени на почетку, а не све врсте. Дакле, ако су улазили само основни типови, није било проблема да све животиње уђу у брод.

Постоји још једно питање које постављају критичари Библије:

Како су ти организми могли да преживе годину дана у броду?

Постоји биолошко објашњење које решава овај проблем. Постоје одређени процеси у природи код живих бића, на пример, хибернација (зимски сан). Тако су животиње у броду могле провести време у једном пасивном стању у коме им није била потребна ни храна ни вода.

3. Математичка конструкција Давидових псалама

"Искуство лепог изражавамо у песништву, мимици, музици, уметничком стваралаштву. Песништво је врхунац уметничког стваралаштва." **Хегел** "Пропао бих у својој беди да ме није крепила утеха псалама."

I Joost van den Vondel

Изворна грчка реч "псалам" означава песму која се изводи уз пратњу жичаног иструмента. Сам Псалтир до нас је дошао у пет књига, неједнаких по својој величини:

I Псалми 1-41 II Псалми 42-72 III Псалми 73-89 IV Псалми 90-106 V Псалми 107-150

сл. 32 СВИТАК ПСАЛАМА, пронађен у пећини поред Кумрана.

Хиљадама година људи су певали, читали и молили се у Псалмима. Псалми су верницима доносили радост, покајање и неизмерну утеху. У шестом веку пре Христа поробљени Јевреји у Вавилону певали су их у сузама. Пет стотина година касније Исус их је с ученицима певао у Горњој соби. Састајући се у тајности, хришћани су у Риму почињали да певају 73, а завршавали са певањем 141. псалма.

Псалми представљају изванредну поезију, сажету теологију, узбудљиву историју, али и много више од тога. Већина носи лични печат. Псалми откривају стваран живот, приказивањем целокупне драме човечанства на неколико страница.

Оно што не може да се прочита и што је многим читаоцима измицало испред очију јесте математичка конструкција Псалама.

Псалам 119. Давидове књиге најдужи је и носи назив "Златна азбука". Подељен је на 22 дела од којих се сваки састоји од по 8 стихова. Сваки део почиње једним од слова јеврејског алфабета (Алеф, Бет, Гимел, Далет, Хе, Вав, Заин, Хет, Тет, Јод, Каф, Ламед, Мем, Нун, Самех, Аин, Пе, Саде, Коф, Реш, Син, Тау).

Правило златне азбуке појављује се у књизи Плач Јеремијин: прво, друго и четврто поглавље имају 22 стиха и свако почиње једним словом јеврејске азбуке. Треће поглавље има 66 стихова и у овом поглављу по три стиха за редом почињу словом јеврејске азбуке (алеф, алеф, бет, бет, бет, бет,...). За пето поглавље ове књиге то правило не важи.

У 119. псалму, почетна слова сваке целине су наглашена. Сваки стих чини ЈАМПСКИ ТЕТРАМЕТАР (састоји се од 16 слогова наизменично кратких и дугих).

Први стих сваке секције садржи речи "закон Господа", други "сведочења", трећи "путеве", четврти "поуке", пети "уредбе", шети "заповести", седми "пресуде" и осми "уредбе".

Алеф

- 1. "Благо онима којима је пут чист, који ходе у закону Господњем.
- 2. Благо онима који чувају откривења његова, свијем срцем траже га.
- 3. Који не чине безакоња, ходе путевима његовијем!
- 4. Ти си дао заповјести своје, да се чувају добро.
- 5. Кад би путови моји били управљени да чувам наредбе твоје.
- 6. Онда се не бих постидио, пазећи на заповијести твоје.
- 7. Хвалио бих те с правијем срцем, учећи се праведнијем законима твојим.
- 8. Чуваћу наредбе твоје, немој ме оставити сасвијем."

Бет

- 1. "Како ће младић очистити пут свој? Владајући се по твојим речима.
- 2. Свијем срцем својим тражим тебе, не дај ми да зађем од заповјести твојих.
- 3. У срце своје затворио сам ријеч твоју, да ти не гријешим.
- 4. Благословен си, Господе научи ме наредбама својим.
- 5. Устима својим јављам све судове уста твојих.
- 6. На путу откривења твојих радујем се као за велико богатство.
- 7. О заповјестима твојим размишљам и пазим на путеве твоје.
- 8. Наредбама твојим тјешим се, не заборављам ријечи твоје."

Најкраћи псалам је 117. Он представља средишњу главу Библије. Наиме, пребројавајући поглавља свих 66 књига Библије долазимо до броја 1189. Средишње поглавље је 595. (594 испред и 594 иза). 595. поглавље одговара псалму 117. Дакле најкраћи псалам у Библији даје њену симетрију. Сам он је куриозитет, јер даје исту поруку читајући се с лева у десно и с десна улево.

С' лева удесно: "Хвалите Господа сви народи, славите га сва племена; јер је велика милост његова к нама и истина Господња траје довека. Алелуја!"

С'десна улево: "Алелуја! Довека траје Господња истина; к нама његова милост велика је јер племена сва га славите, народи сви Господа хвалите."

4. Јеврејски календар

Према библијском календару, дани немају своје називе, већ се обележавају бројевима: први дан, други дан, ... изузев седмог дана, који има назив "Шабат" (одмор). По јеврејском веровању, први дан стварања, када је Творац створио небо и земљу, био је први дан. Дани немају имена осим седмог дана, његово име је "Шабат". Назив "Шабат" садржи у себи корен речи "јашав" који значи "седети, одмарати, не радити".

Библијски календар период од једног месеца рачуна од претходног младог месеца до следећег младог месеца. Када се појави месечев танки срп на небеском своду, то је млади месец. Када га угледамо поново, након 28, 29 дана то је први дан следећег месеца. Дакле, библијски месец има 29 или 30 дана.

Библијски дан траје од заласка до заласка сунца. Ако се млади месец види пре заласка сунца, онда први дан наредног месеца пада у тај дан, ако се види после заласка сунца, онда први дан наредног месеца пада у следећи дан.

Библијска година може да има 12 или 13 месеци. Први месец у години се рачуна од месеца када су Јевреји напустили Египат, а то је месец Авив (други назив - Нисан). Пошто месец траје 28 или 29 дана, година траје 354 дана. Први месец после 12 месеци не може бити први месец ако тог месеца не сазри јечам, већ се онда рачуна месец Веадар као следећи 13. месец. У периоду од 19 година јеврејски календар има укупно седам година од по 13 месеци. То је соларно-лунарни календар.

НИСАН (Март-Април)	ИЈАР (Април-Мај)	СИВАН (Мај-Јуни)
14. дана ПАСХА,	ЖЕТВА РАЖИ	6. дана ПЕДЕСЕТНИЦА
15-21. дана пресни хлебови,		РАД У ВИНОГРАДУ
16. дана ПРВИНЕ		жетва пшенице
ТАМУЗ (Јуни-Јули)	АБ (Јули-Август)	ЕЛУЛ (Август-Септембар)
ГРОЖЪЕ И МАСЛИНЕ	ГРОЖЂЕ И МАСЛИНЕ	БЕРБА ГРОЖЂА И
		МАСЛИНА
ТИШРИ	МАРХШЕВАН (Вул)	КИСЛАВ
(15.ептембар-15.октобар)	(Октобар-Новембар)	(Новембар-Децембар)
1 дана: ДАН ТРУБА	СЕЗОНА ОРАЊА	жетва пшенице
(Нова година)		
10 дана: ДАН ПОМИРЕЊА		
(очишћења)		
15-21 дана: ПРАЗНИК		
СЕНИЦА		
(брање воћа, маслина и грожђа)		
ТЕВЕТ (Децембар-Јануар)	ШЕВАТ	АДАР
ЛЕТЊЕ КИШЕ	(Јануар-Фебруар)	(Фебруар-Март)
	ЦВЕТАЊЕ БАДЕМА	БЕРБА ЛИМУНА
		13-14 дани у месецу празник
		ПУРИХ

Нова година почињала је у месецу Тишри. Црквена нова година почињала је 1. нисана (15. март), даном када је Мојсије извео Јевреје из египатског ропства (2. Мојсијева 12,2).

Сваки месец био је подељен на недеље (на јеврејском *шавуа*) од по 7 дана. Седми дан се празновао, а шест се радило (2.Мојсијева 13,6;20,8-11;23,12). Сваки педесети дан (педесетица или пентекостес (грчки назив)) славили су благдан.

Свака седма година звала се *шабатна* година, те године земља се није обрађивала (2.Мојсијева 23,10.11). Славила се и свака 49-та година, та година звала се *јубиларана*.

Дан је трајао 24 сата, почињао је увече са заласком Сунца, а завршавао се сутрадан по заласку сунца. Пре вавилонског ропства дан је дељен на 6 неједнаких делова:

- **❖** *стража* (јевр. шахар),
- **❖** *јутро* (бокер),
- ***** врућина (9-12 сати),
- ❖ подне (12-15 часова, сохорајим),
- ❖ поподне (15 сати до заласка сунца, нешет),
- ◆ вече (почиње са заласком сунца, око 18 часова, 'ерев).

Са почетком заласка Сунца палиле су се светиљке и почињало је приношење жртава. Ноћ се делила на три страже:

- ❖ од заласка Сунца до поноћи,
- од поноћи до певања првих петлова,
- од певања првих петлова до изласка Сунца.

У време Римљана, Јевреји преузимају римску поделу дана и ноћи. Ноћ је дељена на 4 страже од по 3 сата, а исто тако и дан. Први сат је трајао од 6 до 7 сати (по нашем времену), други од 7 до 8 итд.

Сада није тешко израчунати у колико сати по нашем времену је Исус био разапет и умро:

"А од шестога часа би тама по свој земљи до часа деветога." **Матеј 27,45.** Шести сат је било 12 сати, а девети сат, када је Исус умро, било је 3 после подне.

Дани у недељи нису имали посебан назив, носили су назив редног броја (први, други, ... шести). Седми је имао име и звао се шабат, а дан пре њега дан припреме.

У време Исуса коришћен је сунчев сат. Ноћу је употребљаван водени сат.

Израиљски народ славио је три велика годишња празника: Пасху, Педесетницу и Празник сеница. (5.Мојсијева 16,16.) Обредна служба која се вршила приликом тих празника представљала је поједине фазе у Христовом делу откупљења.

Први од тих празника била је Пасха или Вазам. Пасхално време трајало је седам дана и обухватало је три различите засебне свечаности: Пасхалну вечеру, Празник пресних хлебова и Празник првина.

ПАСХА (2.Мојсојева 12,1-13)

Велики Израиљски празник, успомена на ослобођење од Египатског ропства, слављена је 14. Нисана.

"И тај ће вам дан бити за спомен, и празноваћете га Господу од колена до колена; празнујте га законом вечним." **2.Мојсијева 12,14.**

ПРЕСНИ ХЛЕБОВИ

Овај празник је у тесној вези са Пасхом, славио се седам дана. Први дан пресних хлебова био је 15. нисан. У тих 7 дана нико није смео јести ништа замешено са квасцем. (2.Мојсијева 12,15)

СНОП ПРВИНА (3.Мојсијева 23,10-14)

Приношење првог снопа био је део слављења празника бесквасних хлебова. Сноп првине био је принет или приказан Господу сутрадан по суботи, то јест шеснестог нисана. Тога дана није се одржавао свети сабор нити је то био дан починка-Субота.

Обртани сноп који је свештеник принео сутрадан по Суботи 16. нисана, представља Христово васкрсење које се збило трећи дан после Исусове смрти.

ПЕДЕСЕТНИЦА (3.Мојсијева 23,15-21)

Светковала се педесети дан после Празника првина, што одговара крају месеца маја или почетку јуна. Тај празник успостављен је у спомен давања закона с горе Синај, педесети дан после изласка из Египта. Уједно је овај празник био празник захвалности за жетву.

ДАН ТРУБА

Први дан седмога месеца (тишри) био је Дан труба. (4.Мојсјијева 29,1) Ово је био дан починка којим је почела припрема за десети дан. То су били дани самоиспитивања с циљем да се исправи свака неправда.

ДАН ОЧИШЋЕЊА (3.Мојсијева 16 глава)

Ово је био велики дан у Израиљском народу. Празновао се 10 тишрија (крај месеца октобра). На Дан очишћења, очишћени су Светиња над светињама, Светиња, олтар, као и свештеници и народ.

Дан очишћења за Израиљце био је дан суда. То је био строго дан од одмора, поста, самоиспитивања и признавања греха. За покајане то је био дан помирења или јединства са Богом и ближњима. За непокајане је то био дан искључивања из заједнице Божјег народа (3.Мојсијева 23,27-30).

ПРАЗНИК СЕНИЦА (3.Мојсијева 23,34, 39-43; 5.Мојсијева 16,12-15)

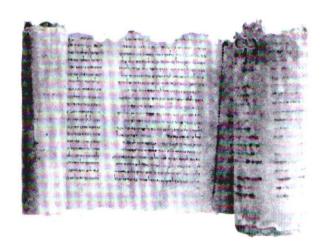
Овај празник славио се 15 тишрија и свечаност је трајала седам дана. Празник сеница био је знак захвалности на крају брања воћа, маслина и грожђа, а подсећао је Израиљце и на путовање по пустињи у којој су пребивали под сеницама и шаторима. Зато се овај празник и зове даном шатора или шаторским даном.

Празник сеница славио се петог дана после великог Дана очишћења. Греси народа били су опроштени, очишћени, и народ је био срећан. Та срећа нашла је одушка приликом тог великог празника.

"Те сенице биле су подигнуте на улицама, у двиришту Храма и на крововима кућа. Брежуљци и долине око Јерусалима били су пуни ових станишта од зеленог грања и у њима је врвео свет." **Е.Г.Вајт, Чежња векова, ориг. стр. 448.**

ХРАМСКИ СВИТАК,

пронађен у Кумрану, у коме је детаљно описано светковање празника о којима говори Стари завет: Дан помирења, Пасхе, Празника сеница и других.

сл. 33 ХРАМСКИ СВИТАК

5. Библијски празници и развој плода у утроби мајке 32

Зола Левит је открио интересантну везу између библијских празника и настанка и развоја људског плода, од зачећа до рођења. Док се припремао за писање књиге намењене образовању нових родитеља, Зола је контактирао једног гинеколога, како би лакше разумео процес развоја плода током трудниће.

Током разговора гинеколог је Золи показао низ слика.

Објашњавајући му прву слику, гинеколог је рекао:

"Четрнаестог дана првог месеца, појављује се јајна ћелија."³³

Зола је одмах помислио на Пасху. Зола није желео да прекида излагање гинеколога па је ове мисли задржао за себе и наставио да слуша.

Гинеколог је наставио:

"Јајна ћелија мора да буде оплођена у року од 24 сата."³²

Ово је Золу подсетило на Празник Бесквасних хлебова, који настаје одмах након Пасхе, и на семе које је "пало на земљу и умрло" како би произвело жетву, први плод који је презентован Богу.

Даље, гинеколог је говорио:

"За два до шест дана оплођена јајна ћелија се приближава уз зид материце и почиње да расте."³⁴

Зола је одмах помислио: "Празник Првина се прославља два до шест дана после Пасхе!", а Празник Првина указује на нови живот-васкрсење.

Гинеколог му је онда показао слику ембриона на којој се виде руке, прсти, ноге, стопала, глава, очи, итд. Испод слике је био натпис:

"Педесет дана. Гинеколог је наставио: "Око педесетог дана ембрион поприма људску форму. До тада не препознајемо облик људског бића."³⁵

Зола је помислио: "То је Празник Седмица!"

Следећа слика је приказивала ембрион стар седам месеци. Гинеколог је рекао:

"Првог дана седмога месеца слух је довољно развијен. Беба може да чује и разликује звуке ван материце."³⁶

Зола је знао да је ово датум библијског Празника Труба.

http://homeschoolblogger.com/morelittlewilsons/428023/

³³ Вјекослав Дуанчић, Основе ембриологије човјека, Медицинска књига Београд-Загреб, IX издање, 1985. стр.12.

³⁴ Вјекослав Дуанчић, Основе ембриологије човјека, Медицинска књига Београд-Загреб, IX издање, 1985. стр. 25.

³⁵ Вјекослав Дуанчић, Основе ембриологије човјека, Медицинска књига Београд-Загреб, IX издање, 1985. стр. 47.

³⁶ Вјекослав Дуанчић, Основе ембриологије човјека, Медицинска књига Београд-Загреб, IX издање, 1985. стр. 172. 173.

Гинеколог је наставио:

"Десетог дана седмог месеца, хемоглобин у крви постаје одржив без мајчине помоћи."³⁷ Зола је помислио: "Па то је Дан очишћења, када је крв уношена у Светињу над Светињама."

Гинеколог је наставио:

"Петнаестог дана седмог месеца, плућа су потпуно развијена. Ако би се беба родила пре тога, имала би проблема са дисањем." ³⁸

А Зола је помислио: "То је Празник сеница, време прослављања Храма, који је боравиште славе Шекине или Духа Божјег." У Новом завету грчки термин "пнеума", нормално преведен као "дах", примењује се на "Светог Духа".

До порођаја долази десетог дана деветог месеца. Осам дана по рођењу обрезује се син у јеврејским породицама. Зола је запазио да се осам дана Хануке славе тачно по распореду, девет месеци и десет дана после Пасхе.

Пре 3.500 година ниједно људско биће није могло да разуме периоде трудноће. Јеврејске празнике установио је сам Јехова преко Мојсија. Корелација са периодом трудноће није само вредна пажње него и доказује "Интелигентни Дизајн". Она представља доказ о постојању неке интелигенције ван овог света. Доказује да постоји Бог Створитељ који управља стварима у човековом животу.

³⁷ Душко Мардешић и сурадници, Педијатрија, Школска књига Загреб, 2000 VII допуњено издање, стр. 639.

³⁸ Душко Мардешић и сурадници, Педијатрија, Школска књига Загреб, 2000, VII допуњено издање, стр. 306.

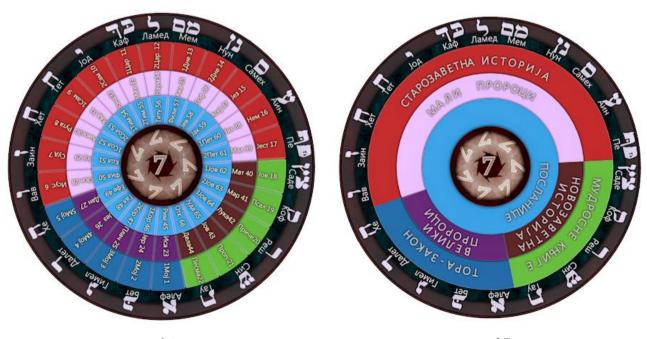
6. Савршена математичка усклађеност

Нумерацију Библије - поделу појединих поглавља и књига на стихове у XIII веку, урадио је енглески кардинал Стефан Лангтон (Stephen Langton). Његова нумерација се користи и данас.

Dr Ricard Amiel McGough математичар и физичар, изузетни познавалац Библије и хебрејског и грчког језика, дошао је до изванредног открића. Дошао је на идеју да Библију замота као ролну на једном точку који има 22 сегмента, од којих сваки одговара једном слову јеврејске азбуке.

Посматрајмо Библију као симетрични, математички дводимензионални објекат. На овај начин добијају се три концентрична круга са по 22 књиге.

сл. 36

На основу овог графичког приказа може се уочити да је Библија подељена на 7 делова. Као што смо до сада видели, број 7 се провлачи кроз целу Библију, па и на овај заиста необичан начин.

сл. 38

- 1. TOPA 3AKOH
- 2. СТАРОЗАВЕТНА ИСТОРИЈА
- 3. МУДРОСНЕ КЊИГЕ
- 4. ВЕЛИКИ ПРОРОЦИ
- 5. МАЛИ ПРОРОЦИ
- 6. НОВОЗАВЕТНА ИСТОРИЈА
- 7. ПОСЛАНИЦЕ

Види се да је круг издељен на 7 сегмената и да је распоред сегмената исти као код седмокраког свећњака: броју 1 одговара број 4, броју 2 одговара број 5, а броју 3 одговара број 6. Број 7 је целина за себе.

Посматрајући Библијске књиге по сегментима, видимо да су оне чудесно повезане. По три књиге налазе се у једном сегменту. Повезане су бројевима на којима се налазе, повезане су тематски, стиховима које се налазе само у овим одређеним књигама.

У првом сегменту који се налази под јеврејским словом алеф, налазе се 1.Мојсијева, Књига пророка Исаије и Римљанима посланица. Поставља се питање, у каквој су међусобној вези ове три књиге? Све три књиге су књиге почетака. 1.Мојсијева је прва књига закона. Књига пророка Исаије је прва књига пророка. Трећи циклус, Римљанима посланица, прва је књига посланица. О вези између првог јеврејског слова и ове три књиге могло би се много тога написати, али због величине овог рада то ће бити изостављено.

У последњем, двадесет другом сегменту, налазе се књиге Песма над песмама, Дела Апостола и Откривење. Ове три књиге у овом сегменту, као и на свим осталим сегментима, међусобно су повезане. Као што су прве три књиге - књиге почетака, тако су ове три књиге - књиге описа краја историје света. У Песми над песмама описује се свадба цара Соломуна, где краљ прима своју невесту. Ово је Божанска алегорија Христа и Његове цркве. У књизи Дела Апостола говори се о Христовој невести, цркви која је основана за време Педесетнице и тиме је период израиљског народа као изабраног народа завршен. Откривење говори о Христу, вечном цару, који прима своју невесту (цркву) и тиме се завршава целокупна историја света. (хришћанско тумачење)

Када би смо ушли дубље у материју и посматрали о чему говоре нека поглавља у Библији која су под редним бројем 22, видели би смо да говоре о Христовом страдању на крсту. Последње, 22. јеврејско слово (тау) у преводу значи крст.

V ПОГЛАВЉЕ

ЗАКЉУЧАК

О математици у Библији, посебно о математичким феноменима које показује Библијски текст могло би се написати још много страница.

Оно што Библију издваја од осталих књига јесте то да је њу писало 40 писаца у периоду од 1600 година, а сви ти делови заједно представљају једну складну целину. Руски математичар Иван Пањин, кроз анализу текста на оригиналним језицима (хебрејском и грчком), показао је да савршени план појављивања броја 7 у тексту није могао настати случајно, него да је то резултат интелигентног бића које је инспирисало писце Библије током писања текста.

Поред Ивана Пањина на овој теми радили су Браун (Browne) у свом Ordo Saeculoreum, Грант у својој *Нумеричкој Библији* (Numerical Bible) и Булингер (Bullinger) у својим *Бројевима у Библији* (Numbers in the Scripture).

Кроз овај рад видимо да се у Библији спомињу све четири рачунске операције, као и геометрија, а посебно је занимљиво објашњење броја π . О математици у Библији могло би се написати још много тога, али због ограничености простора ја сам се задржао на неким основним поставкама.

Све ово што је написано о математици у Библији, математичким феноменима библијског текста или о математичким занимљивостима у Библији описани у претпоследњем, четвртом, поглављу овог рада, сакупљено је из литературе са много различитих места, а оно што је мој допринос научној мисли у овом раду јесте аритметичка и геометриска интерпретација Тројства обрађено на страни број 15.

[Ade79] A de Selincourt

"Herodotus-The Histories" Penguin Books, (1979)

[Ари71] **Аристоте**л, "Метафизика" Београд: Култура, (1971)

[Bel72] Erich Templ Bell

"ВЕЛИКИ МАТЕМАТИЧАРИ Живот и достигнућа великих математичара од Зенона до Поинцара"
Загреб: Накладни Завод Знање, (1972)

[Бож10] Божић Милан

"Преглед историје и филозофије математике" Београд: Завод за уџбенике (2010)

[Бол11] Бол Брајан

"Можемо ли још увек веровати Библији" Београд: Препород, (2011)

[Бор91] Боровић Павле

"БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК1

Археолошких, географских и историјских појмова" Заједничко издање: Београд: А.К."Препород" Загреб: "Знаци времена" Нови Сад: ДОБРА ВЕСТ, (1991)

[Бор91] Боровић Павле

"БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК2

Археолошких, географских и историјских појмова" Заједничко издање: Београд: А.К."Препород" Загреб: "Знаци времена" Нови Сад: ДОБРА ВЕСТ, (1991)

[Вид] Видановић Иван

"Речник социјалног рада" Београд: Tiro-erc (2006) ПЕЛИЈА

ВИКИПЕДИЈА

слободна енциклопедија

[Гол86] Голубић Мирко

"Христово славно дело помирења" Београд: А.К."Препород" Загреб: "Знаци времена" Центар за истраживање Библије, (1986)

[Gus] Gusmorino A. Paul,

"Paul's page of Pi"

http://www.escape.com/~paulg53/math/pi/index.html

[Дан05] Даничић Ђура и

Вук Стефановић Караџић "БИБЛИЈА или СВЕТО ПИСМО СТАРОГА И НОВОГАЗАВЈЕТА" Београд: Свети архијерејски Синод Српске православне цркве, (2005).

[Dei09] **Deissler Alfons** "ПСАЛМИ" Загреб: Кршћанска Садашњост (2009).

[Деј90] Дејић Мирко

"ТАЈНИ СВЕТ МАТЕМАТИКЕ" Београд: Нолит, (1990)

[Дре03] Дрејн Џон,

"Увођење у Стари Завет" Београд: Clio, (2003)

[Дуа85] Дуанчић Вјекослав, "Основе ембриологије човјека" Београд- Загреб: Медицинска књига, IX издање, (1985)

[Кал82] Калин Борис

"Повијест филозофије" Загреб: Школска књига, (1982)

[Кле03] Клем Никола, "ОСНОВИ РАЧУНАРСКЕ ПИСМЕНОСТИ Уџбеник за 1. разред средње школе са питањима и задацима за вежбе" Београ: Круг, (2003)

[Man58] Manetho (305-285 BC)

"The Ancient Near East" Vol I, p. 24-Princeton University Prees, (1958)

[Мар00] Мардешић Душко и **сурадници,** "Педијатрија" Загреб: Школска књига, VII допуњено издање, (2000)

[McG] McGough Richar Amiel

"The Bible Wheel"- A Revelation of the Divine Unity of the Holy Bible"

[Обр01] Обрадовић мр Драгомир,

"АРХЕОЛОГИЈА ПОТВРЂУЈЕ БИБЛИЈУ" Београд: Препород, (2001)

[Пан02] **Панин Иван,** МАТЕМАТИКА И БИБЛИЈА Апсолутни математички докази о божанској надахнутости библије Београд: Центар за природњачке студије (ЦПС), (2002)

[Pay73] Payne J.B. Encyclopedia of Biblical Prophecy, Hodder and Stoughton, (1973) [Пет01] Петерсен Вилијам и Петерсен Ренди, "ПСАЛМИ" Београд: Препород (2001)

[Tej07] **Тејлор К.К.В.**

"Историја филозофије од почетка до Платона" **Београд: Плато (2007)**

[Том86] Томић Целестин,

"ПСАЛМИ"
Загреб: Провинцијалат фрањеваца конвентуалаца Загреб, (1986)

[Cop88] Copleston Frederick, "Историја филозофије Грчке и Рим", Београд: Издавачко–Графички завод, (1988)

[Шај78] Шајковић Радмила

"Descartes и његово дело" Београд: ФИЛОЗОФСКО ДРУШТВО СРБИЈЕ, (1978)

[Wer99] Were F Lous

"The Certainty of the Third Angel's Message", LMN Publishing International, Inc. (1999)

[Whi01] White G.Elen

"Стварање Патријарси и пророци" **Београд: А.К.**"Препород", (2001)

[Whi11] White G. Elen

"ЧЕЖЊА ВЕКОВА" Београд: А.К."Препород", (2011)

ФОТОГРАФИЈЕ

1.	ВИКИПЕДИЈА	11
2.	Тајни свет математике, стр. 86	18
3.	Тајни свет математике, стр. 104	33
4.	БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК 1	
	Археолошких, географских и историјских појмова стр. 110	37
5.	БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК 1	
	Археолошких, географских и историјских појмова стр. 111	37
6.	http://youtu.be/6YYJghf8oxg	38
7.	БИБЛИЈСКИ ПРИРУЧНИК 1	
	Археолошких, географских и историјских појмова (корице)	38
	http://youtu.be/7qnw9bEkieU	
9.	Археологија потврђује Библију стр. 15	40
	http://youtu.be/7qnw9bEkieU	
	http://youtu.be/MfmjlPs5EZk	
	http://youtu.be/6YYJghf8oxg	
	http://youtu.be/6YYJghf8oxg	
	ВИКИПЕДИЈА	
	Тајни свет математике, стр. 109	
	Археологија потврђује Библију стр. 93	
	Археологија потврђује Библију стр. 95	
	"The Bible Wheel"	
38.	"The Bible Wheel"	67

HYPER LINK

1. http://ru.wikipedia.org/wiki/Панин,_Иван_Николаевич	5
2. http://sr.wikipedia.org/wiki/Емил Борел	
3. http://sr.wikipedia.org/wiki/Херман Холерит	8
4. http://sh.wikipedia.org/wiki/Eudoks	12
5. http://sr.wikipedia.org/wiki/ Огистен Луј Коши	14
6. http://sr.wikipedia.org/wiki/Исак Њутн	14
7. http://sh.wikipedia.org/wiki/Leonardo_Da_Vinci	14
8. http://sr.wikipedia.org/wiki/ Жан Франсоа Шамполион	39
9. http://www.novizivot.org/index.php?page=	
articles&op=readArticle&id=29&title=Biblijski-Kod-714—	
-Ivica-Bedi%26%23263%3B	53
10. http://homeschoolblogger.com/morelittlewilsons/428023/	64